

ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ

1 ΤΖΟΕ ΝΤΙΚ

Το
ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ
ΤΩΝ
ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΣ

Μιά συνταρακτική πληροφορία...

Η ΕΙΔΗΣΙ που δημοσιεύτηκε στις εφημερίδες ήταν απίστευτη. Όλες οι εφημερίδες σε έκτακτη έκδοσι, με χτυπητούς τίτλους, και έντυπωσιακές φωτογραφίες, ανέγραφαν την συνταρακτική πληροφορία. Ο Άλαν Μπρούκς, ο αδιάσταχτος φονιάς και αιμοβόρος έγκληματίας, ο υπ' αριθμόν 1 Δη-

μόσιος Κίνδυνος της 'Αμερικής, είχε καταρθώσει να δρα τετευέση, ενώ μετεφέρετο με ισχυρή συνοδεία στο 'Αλκατράζ, να κλεισθή στο κελλί των μελλοθανάτων, προκειμένου να εκτελεσθή στις 17 Μαρτίου.

Ένα είδος παικτικού είχε απλωθή στο Σέντραλ Σίτυ. Όλοι ήξεραν πως ο Άλαν Μπρούκς τώρα που ήταν πάλι ελεύθερος, θα ξανάρχιζε την έγκληματική του δράσι

καί τὰ θύματα του θὰ ἦταν πολλά. Ὁμιλοῖ πολιτῶν στους δρόμους καί στα κέντρα τῆς Νέας Ὑόρκης, διάβαζαν τὴν εἰδησι καὶ τὴν σχολίαζαν μὲ φοβισμένοι πρόσωπα. Τὸ ραδιόφωνο ἐξ ἄλλου, κάθε δέκα λεπτά, διέκοπτε τὴν κανονικὴ ἐκπομπή του γιὰ νὰ μεταδώσῃ νεώτερες πληροφορίες γιὰ τὴν συνταρακτικὴ ἀπόδρασι.

«Τὸ ἀστυνομικὸ καμιόνι, ἔγραφαν οἱ ἐφημερίδες, ποὺ μετέφερε τὸν Ἄλαν Μπρούκς στίς φυλακὲς Ἀλκατράζ ἔπεισε σὲ ἐνέδρα μιᾶς στρατιᾶς δολοφόνων. Ὅλοι γνωρίζουν ὅτι ὁ Ἄλαν Μπρούκς ὁ δημιουργὸς τοῦ Συνδικάτου τοῦ Ἐγκλήματος, εἶχε δικασθῆ προχθὲς ἀπὸ τὸ δικαστήριό τῶν ἐνόρκων καὶ καταδικάσθηκε ἐν ὄψει τῆς ἡλεκτρικῆς καιρέκλας. Ἡ ἀπόφασί του ὀρκωτοῦ δικαστηρίου θὰ γινόταν στίς 17 Μαρτίου καὶ γιὰ τὸν λόγο αὐτὸν ἀποφασίσθηκε μὲ κάθε μυστικότητα ἢ μεταφορὰ τοῦ Μπρούκς στὸ Ἀλκατράζ. Τὰ μέλη τῆς συμμορίας του δὲ—ἀγνωστο μὲ ποῖο τρόπο—πληροφορήθηκαν τὴν ἀκριβῆ ὥρα καὶ ἡμέρα τῆς μεταφοράς του καὶ ἔστησαν ἐνέδρα στους ἀστυνομικούς. Οἱ συμμορίτες περιέμεναν τὸ ἀστυνομικὸ καμιόνι κοντὰ στὴ γέφυρα Χάμιλτον, καὶ ἀκριβῶς, ἑκατὸ μέτρα ὑπερα ἀπὸ αὐτήν, σὲ μιᾶν ἀπότομῃ στροφή τοῦ δρόμου. Ἐκεῖ εἶνα φορτηγὸ ποὺ προπορευόταν ὑποχρέωσε τοὺς ἀ-

στυνομικούς νὰ ἀνακόμουν ταχύτητα. Τότε ξεπετάχτηκαν ἀπὸ τοὺς γύρω λόφους οἱ συμμορίτες ὀπλισμένοι μὲ αὐτάματα καὶ μυδραλλιοβόλα. Οἱ ἀστυνομικοὶ ἐδέχθηκαὶ ἐντελῶς ἀφηνειαστικά ἦσαν ἄγριο καταγλισμὸ πυρός. Παρ' ὅλα ταῦτα ὅμως δὲν ἔχασαν τὴν ψυχραιμία τους. Ἐδῶσαν μὲ τὰ ὄπλα τους τὴν ἀπάντησι. Ἀκολούθησε μιὰ σύντομη ἀλλὰ σκληρὴ μάχη μέχρις ἐσχάτων. Οἱ ἡρωϊκοὶ ἄνδρες τῆς ἀστυνομίας ἔπεσαν μέχρις ἐνός ἐκτελοῦντες τὸ καθήκον τους, ἀφοῦ ἐξαλλόθρευσαν τριαντατέσσερις συμμορίτες, τὰ πτώματα τῶν ὁποίων εὐρέθη καὶ εἰς τὸν τόπον τῆς ἐνέδρας. Ἀλλὰ οἱ ἄλλοι κακοῦροι ποὺ ἀπέμειναν ζωντανοὶ ἐλευθέρωσαν τὸν Ἄλαν Μπρούκς καὶ ἐξαφανίστηκαν.

— Ἄν ὁ Ἄλαν Μπρούκς, εἶπε κάποιος ἀπὸ ἐκείνους ποὺ διάβαζαν μιὰ ἔκτακτη ἔκδοσι ἐφημερίδος στὴ γωνία τῆς Νάσιον Στοίτ, ἀποφασίσθη νὰ ἐκδικηθῆ, πολλοὶ ἔχουν νὰ κλάψουν. Ὁ ἴδιος ἄλλωστε τὸ εἶχε δηλώσει πῶς οἱ φίλοι του δὲν θ' ἔβηναν κανέναν ζωντανὸ ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικούς ποὺ τὸν συνέλαβαν καὶ ἀπ' τοὺς δικαστὲς καὶ τοὺς ἐνόρκους ποὺ τὸν καταδίκασαν σὲ θάνατο. Αὐτὸ θὰ γινόταν ἂν πέθανε. Τώρα ὅμως ποὺ εἶναι ζωντανός, τὰ πράγματα, θὰ πάνε πολὺ χειρότερα. Ὁ ἴδιος θὰ βάλῃ σ' ἐφαρμογὴ τὸ σχέδιό του...

— Τώρα θα αρχίσουν πάλι και οι ληστείες στις τράπεζες!», συμπλήρωσε ένας άλλος. Είχαμε βρή για κάμποσο καιρό την ησυχία μας. Τώρα όμως η Νέα Υόρκη θα ξαναγίνει Σικάγο. Ο Μπρούκς είχε δυο χρόνια στη φυλακή. Τώρα που είναι έλευθερος θα ξαναφτιάξει το Συνδικάτο του έπιστρατεύοντας όλον τον υπόκοσμο.

— Μά τι κάνει επί τέλους αυτή η άστυνομία!, έκανε νευρικά μιιά ξερακιανή κυρία που είχε παραικλουθήσει τη συζήτηση. Πώς τον άφησαν να τους φύγη; Κι' άφου τους έφυγε δέν μπόρεσαν να τον ξαναπιάσουν;

— Ένας μονάχα θα μπορούσε να τον τοιουβαλιάσει, είπε ένας κοντόχοντρος καθώς έφτυνε την τσιγάρα που μασούσε. Ο Τζόε Ντίκ. Σ' αυτόν θα μπορούσε να βρή τον μάστορα του ό Άλαν Μπρούκς. Άλλά ό Τζόε Ντίκ είναι πολύ μακριά από τόν Σέντραλ Σίτυ.

— Που βρίσκεται; ρώτησε ή νευρική κυρία.

— Τόν σκόπησαν, κυρία μου!, άναστένανε ό κοντόχοντρος κύριος. Πριν ένα μήνα τόν έγραψαν όι έφημερίδες. Σε μιιά συμπλοκή με κάποιους στην Ίνδοκίνα σκοτώθηκε. Ήταν μιιά σπείρα που κατασκεύαζε πλαστά δολλιάρια. Οί Ήνωμένες Πολιτείες χάσανε τόν πιό έξυπνο και τολμηρό υπέτεκτίβ τους.

Τό μαύρο αυτόκίνητο του θανάτου...

Η ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΙ τής άστυνομίας ύστερα από τήν άπόδρασι του Μπρούκς ήταν πρωτοφανής. Άλλά, παρ' όλες τής φιλότιμες προσπάθειες τών άνδρών τής Ασφαλείας και του Έφ—Μπι—Άι, τίποτα δέν έγινε. Ο Άλαν Μπρούκς και ή παρέα του δέν ξαναβρέθηκαν. Ήταν σαν να άνοιξε και να τούς κατόπιε ή γής.

— Δέν μάς μένει παρὰ να περιμένουμε, είπε ό ίνσπεκτορ Τόρενσον στους άνδρες τής άμάδος διώξεως. Η συμμορία του Μπρούκς θα ξαναρχίση χωρίς άμφιβολία τή δράσι της. Κάποιοι από τούς γκάγκστερς θα μπερδευτή στα πόδια μας και θα ξαναμπούμε στα ίχνη του άρχικακούργου. Σ' αυτό τόν μεταξυ θα ένταθούν όι περιπολίες και θα βρισκόμαστε σε συνεχή συναγερμό. Ίδιαίτερος πρέπει να προσέχουν εκείνοι που είχαν κάποια άνάμιξι στη σύλληψι του εγκληματία αυτού. Ο Μπρούκς είναι ένα φίδι. Θα χτυπήση ύπουλα. Χρειάζεται λοιπόν προσεχή και έπαγρύπνησις.

Ήταν πραγματικά ένα φίδι ό Μπρούκς και ύστερα από τρεις βδομάδες φαινομενική άπραξίας ξανάκανε τήν εμφάνισι του.

* * *

— Η μαύρη καντιλλάκι, ξεφώνησε ό άστυφύλακας και

τὰ μᾶτια του στρογγύλεψαν ἀπὸ τὸ πρόμο. Ἡ μαύρη καντιλλάκ πάλι!

Τὸ μαύρο αὐτοκίνητο πέρρασε μὲ ἱλιγγιώδη ταχύτητα ἔξω ἀπὸ τὸ πενταώροφο κτίριο τοῦ 8ου παραρτήματος Ἀσφαλείας τῆς 14ης λεωφοροῦ μὲ σιδυρὰ ὅλα τὰ φῶτα. Ὁ ἀστυφύλακας, ποῦ στεκόταν σκοπὸς στὴν ἐξωτερικὴ πόρτα τοῦ κτιρίου, ἔνοιωσε ἕνα παιγνιμὸ χέρι νὰ τοῦ χαιδεύῃ τὴ ραχοκοκκαλιά.

— Ἡ μαύρη καντιλλάκ!, εἶπε πινηχτά.

Δὲν μπορούσε νὰ ξεχωρίσῃ τὸν ἀριθμὸ τῆς. Μπορεῖ νὰ μὴν εἶχε καὶ καθόλου ἀριθμὸ. Εἶδε ἄμως, καθὼς τὸ αὐτοκίνητο περιούσε σὰν βολίδα ἀπὸ μπροστά του, νὰ ἀνοίγῃ ἡ δεξιὰ πόρτα του. Ἀπὸ τὴν πόρτα κάπὶ πετάχτηκε ἔξω καὶ κύλισε σὰν σακκὶ στὴ μίεση τοῦ δρόμου. Ὑστερα ἡ πόρτα ξανάκλεισε καὶ τὸ αὐτοκίνητο μουγυρίζοντας χάθηκε πρὸς τὴ μεγάλη λεωφόρο.

— Ἐνα πτώμα!, γρύλλισε ὁ ἀστυφύλακας.

Πρὶν τρέξῃ πρὸς τὸ πτώμα, πῆσε τὸ κοιμπὶ τοῦ συναγερμοῦ. Ἡ καμπάνα ἤχησε ἐκνευριστικὰ μῆσα στὴ νύχτα. Ἀκούστηκαν φωνές καὶ παραγγέλματα. Φῶτα ἀναψάν ἀλληλοδιαδόχως στὰ διάφορα πατώματα καὶ οἱ ἄνδρες τῶν ομάδων νυχτερινῆς περιπολίας ἔπρεξαν πρὸς τὴν ἔξοδο μὲ τὰ αὐτόματα στὸ χέρι.

— Τὸ μαύρο αὐτοκίνητο!,

εἶπε ὁ σκοπὸς ἀστυφύλακας δείχνοντας πρὸς τὸ βάθος τῆς λεωφόρου. Ἀπὸ τὴ μαύρη καντιλλάκ ρίξαμε ἕνα πτώμα στὸ δρόμο...

Χωρὶς νὰ ζητήσουν περισσότερες λεπτομέρειες οἱ ἀστυνομικοὶ πήδησαν σπ' αὐτοκίνητα ποῦ περιμέναν ἔξω ἀπὸ τὸ κτίριο καὶ ρίχτηκαν πίσω ἀπὸ τὸ μαύρο ἀμάξι. Οἱ σειρήνες τους ἀρχισαν νὰ οὐρλιάζουν ἄγρια θρυμματίζοντας τὴ γαλήνη τῆς νύχτας. Ἰαυτόχρονα, τὰ ἀσύρματα τηλέφωνα μπηκάν σὲ λειτουργία καὶ ἀρχισαν νὰ μεταδίδουν ὁδηγίες καὶ ἐντολές.

— Προσοχή! Προσοχή!, ἔλεγαν τὰ ἀσύρματα τηλέφωνα. Διαταγὴ πρὸς ὅλα τὰ περιπολικά! Μαύρη καντιλλάκ συμμορίας Ἄλαν Μπρούκς ἐνεφανίσθη καὶ πάλιν. Σταματήσατε πάση θυσίᾳ μαύρην καντιλλάκ κατευθυνομένη ἐκ 14ης λεωφόρου πρὸς πλατεῖαν Σράτς. Χρησιμοποιήσατε ὅπλα εἰς περιπτώσιν ἀνάγκης. Ἀπακόματε ὅλας τὰς ὁδοὺς τοῦ 157 οἰκοδομικοῦ πετραγῶνου. Ἐρευνησατε ἅπαντα αὐτοκίνητα χρώματος μαύρου τύπου καντιλλάκ τὰ ὅποια ἐμφανίζονται εἰς αὐτὴν τὴν περιοχὴν...

Ἐπακολούθησαν μερικὰ λεπτὰ ἡσυχίας. Ὑστερα πάλι τὰ τηλέφωνα ξανάρχισαν:

— Προσοχή! Προσοχή! Ἐπανολισθίνομεν. Διαταγὴ πρὸς ὅλα τὰ περιπολικά τῆς δυτικῆς πλευρᾶς. Σπεύσατε πρὸς πλατεῖαν Σράτς.

‘Ο Τζέε Ντικ έμεινε ασάλευτος όταν είδε τον βοηθό του δεμένον...

Σταματήστε πάση θυσία αυ-
τοκίνητον μαιύρου χρώματος
τύπου κοιντιλλάκ.

Οί σειρήνες των αστυνομι-
κών αυτοκινήτων ουρλιαζαν
άγρια μέσα στη νύχτα, ενώ
το μαύρα αυτοκίνητο, αδιά-
φορο για όσα συνέβαιναν πί-
σω του, έξακολουθούσε να
τρέχει αναπτύσσοντας όλο-
ναι και μεγαλύπερη ταχύτη-
τα. Στην πλατεία Σράτς
τά λάστιχά του έβγαλναν έ-
να ανατριχιαστικό σπρίγγλι-
σμα καθώς έστριβε απότομα
πρός τα άριστερά για να
μπή στην καθηφορική Τζέ-
ουμς Στρήτ. ‘Απ’ την άπέ-
ναντι όμως γωνιά φάνηκε
την ίδια στιγμή ένα από τα

περιπολικά που είχαν λάβει
μέ το ασύρματο τηλέφωνο
γνώσι της διαπαγής και δο-
κίμασε να του κλείση τον
δρόμο. ‘Ο δυνατός προβολέ-
ας που βρισκόταν στο καπό
του αστυνομικού αυτοκινήτου
έλαμψε στέλνοντας έκτυφλω-
τικές δέσμες φωτός στη μαύ-
ρη κοιντιλλάκ. Μερικές προ-
ειδοποιητικές βολές ρίχτηκαν
και πολλές σφαίρες πέρασαν
γύρω από το άγνωστο άμά-
ξι σφυρίζοντας άπαίσια.

— ‘Αλτ!, διέταξε μία βα-
ρεία φωνή από το μεγάφω-
νο. Σταματήστε και παροφ-
δοθήτε! Διαφορετικά θα μι-
λήσουν τα αυτόματα.

‘Η μαύρη κοιντιλλάκ μεί-

ωσε για ένα λεπτό την ταχύτητά της, αλλά δεν σταμάτησε. 'Ο οδηγός της με μιάν επιδέξια κίνηση ανέβηκε στο πεζοδρόμιο, έχοντας στα δεξιά το αστυνομικό αυτοκίνητο. Το χαντρώ κρύσταλλο του δεξιού παραθύρου της καντιλλάκ κατέβηκε γοργά και στο άνοιγμά του πρόβλεψε ένας άσπάλινος σωλήνας σαν κώνη κανονιού. Μιά γλώσσα φωτιάς βγήκε από το σωλήνα κι' ένα τεράστιο φίδι από φλόγα ταξίδεψε προς το μέρος του περιπολικού αυτοκινήτου και το άγκάλιασε.

— Φλογοβόλο!, ούρλιασε ο πυροβολητής αστυνομικός που καθόταν δίπλα στον σωφέρ. Φλογοβόλο! Θα μάς κάβουν!

Ακούστηκαν μερικές ριπές. Το μαύρο αυτοκίνητο πέρασε πλάι από το φλεγόμενο αστυνομικό. Μέσα σε μιιά κόλαση φωτιάς οί άνδρες του πάλευσαν άπεγνωσμένοι να ξεφύγουν τόν θάνατο. 'Ο άσπάλινος σωλήνας χάθηκε από το παράθυρο και το άγνωστο άμάξι, αφήνοντας πίσω του σύννεφα μαύρου καπνού, έκαμψε πάλι άριστερά και, μπαίνοντας σε μιιά πάροδο έξαφανίστηκε πέρα από τδ δημόσιο δρόμο που έφερνε στο Φόρεστ—Χάουζ...

'Ο 15ος αστυνομικός...

ΤΟ ΠΤΩΜΑ ήταν φοβερά παραμορφωμένο. Τά άνοιχτά μάτια του είχαν μιάν έκφραση τρόμου και

στο παγωμένο πρόσωπό του έπληρχε μιιά άνατριχιαστική γκριμάτσα ενός πρελλού γέλιου.

— Καί όμως ο "Αντονι Σμίθ, είπε ο ίνσπέκτορ Λέμυ Τόρενσον, ήταν ένα άπό τά πιό έξυπνα παιδιά τής 'Ασφάλειας. Παλληκάρι και σβέλτος στο πιστόλι. Αύτή ή έκφραση τών ματιών του δείχνει πώς κάτι άπαίσιο και άπερίγραπτα σατανικό άντίκρισε λίγες στιγμές πριν τεθάνη. Είναι ο δέκατος πέμπτος αστυνομικός που χάνει τή ζωή του μέσα σε μιιά βδομάδα. Έχουμε να κάμω με λοιπόν πάλι μ' αυτόν τόν άληθινό σατανά τόν Μπρούκς! Είναι ζήτημα τιμής για μάς που ζούμε να παροουμε έκδικηση για τδ θάνατο τών συναδέλφων μας, που έπεισαν έκτελούντες τδ καθήκον των εις τόν πόλεμο έναντίον του έχθρού αυτού τής κοινωvίας.

Το πτώμα του "Αντωνι Σμίθ ήταν ξαπλωμένο στο μαρμαρο του μεκροτομείου. 'Ο ίνσπέκτορ Τόρενσον μιλούσε και παροακολουθούσε τόν ίατροδικαστή που έκανε τή νεκροψία. Γύρω από τόν Τόρενσον ήταν οί θαυμοφόροι του 8ου παρραρτήματος τής 14ης λεωφόρου. Τά προσωπά τους ήταν θλιμμένα. Μέσα στο βλέμμα τους όμως ξεχώριζε ή άπόφασι να πολεμήσουν μέχρις έσχάτων, συνεχίζοντας τόν σκληρό άγώνα έναντίον του μυστηριώδους και σατανικού Μπρούκς που

έξακαλουθούσε να παραιμένη ασύλληπτος.

— Έχει τρείς σφαίρες στον αχχένα, είπε ο Ιατροδικαστής, όταν τελείωσε τη δουλειά του. Πρόκειται δηλαδή περί πραγματικής έκτελέσεως. Τα τραύματα είναι έξ επαφής. Τόν έδωσαν και τον έξετέλεσαν. Ύστερα πήραν το πτώμα του και τὸ πέταξαν μπροστά στο κτίριο τῆς Ἀσφαλείας...

— Δὲν ὑπόχει ἀμφιβολία!, ἀναστέναξε ὁ Τάρενσον. Εἶναι οἱ ἴδιοι πάντα τοῦ ὀργανώου καὶ ἐκτελοῦν αὐτὲς τὲς δολοφονίες. Ἡ ἴδια μέθοδος, ὁ ἴδιος τρόπος θανάτου. Ὁ διάβολος νὰ μὲ πάρῃ ἂν καταλαβαίνω τί γίνεται! Ὅπως κι' ἂν ἔχη ὁ μὸς τὸ πρᾶγμα, τὰ καθάωματα τῆς συμμορίας τοῦ Μπρούκς τοῦ κάνουν τοὺς φόνους θὰ ψηθοῦν μιὰ μέρα σὴν ἠλεκτρικὴ καρέκλα.

— Πολὺ φοβᾶμαι Ἰσπέκταιο, εἶπε ὁ Ιατροδικαστὴς ἀνάβοντας στιγάσο, πὼς ὡς ἐκείνη τῆ μέρα θὰ ἔχουν χαθῆ πολλὰ παιδιὰ τῆς ἀστυνομίας. Κι' ὕστερα ἀπ' τοὺς ἀστυνομικοὺς θάοθῃ ἡ σειρά τῶν ἐνόρκων καὶ τῶν δικαστῶν. Νομίζω πὼς εἶναι καιρός, πρὶν συμβοῦν χειρότερα, νὰ μπῆ στο γλῆντι ὁ Τζέε Ντίκ. Μονάχα αὐτὸς θὰ μπόρῃ νὰ ἀναμετρηθῆ μὲ τὸν Ἄλαν Μπρούκς.

Ὁ ἀστυνομικὸς ἐπιθεωρητὴς ἀναστέναξε.

— Ὁ Τζέε Ντίκ, γιατρέ,

εἶναι νεκρός!, εἶπε. Μακάρι νὰ ζούσε... Ἔνα καινούργιο τηλεγράφημα τοῦ πήραμε ἀπὸ τὴν Ἰνδοκίμα ἐπεβεβαίωσε χθὲς τὴν θλίβεσθ εἶδησι.

Ὁ Τζέε Ντίκ κάνει μιὰ ἐπίσκεψι...

Η ΤΑΝ περασμένες 9 τὸ βράδυ τῆς ἄλλῃ μέρας, ὅταν εἶνα αὐτοκίνητο σταματοῦσε ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Πάτ Ντάρβεο στὴν Λάιν Σπρήτ 32. Ἦταν μιὰ ἀνοιχτόχρωμη Μερσεντές, τελευταῖο μόντελο, πρὸ ἔδειχνε πὼς ὁ κάτοχός τῆς ἔπρεπε νὰ εἶναι πολὺ πλούσιος. Ἄτ' αὐτοκίνητο πήδησε ἕνας νέος ὡς τριάντα χρονῶν μὲ ἀθλητικὸ παράσημα. Ἦταν, ὅπως πάντα κομψὰ ντυμένος. Φοροῦσε ἕνα σκληρὸ μαῦσο καπέλλο μὲ μπόρο στὸ νό. Τὸ φῆνο ἀπὸ ἀκριβὸ κασιμηρι κοστοῦμι τοῦ ἔδειχνε πὼς ραβότον σ' ἕναν ἀπὸ τοὺς πρὸ φημισμένους ραπτικὸὺς οἴκους ἀνδοικῆς μόδας τῆς Νέας Ὑόρκης. Μιὰ γκοίτσα γραβᾶπα, ἕνα μεταξωτὸ ἄω ματισμένο ἀσπρο μαντηλάκι στὴν ἐπάνω τσέπη τοῦ σακκακιού του καὶ μιὰ φρέσκια γαρβένια στὸ πέτο συμπληρώναν τὴν ἀριστοκρατικὴ του ἐμφάνισι. Φοροῦσε κίτρινα γάντια καὶ στὰ χέρια του ἔπαιζε μ' ἕνα λεπτὸ μπαστοῦ νάκι μὲ χρυσὴ λαβή.

Χτύπησε τὸ κουδούνι κι' ἕνας ὑπηρετὴς μὲ λιβρέα τοῦ ἀνοίξε.

— Ὁ κύριός μου σὰς περιμένει!, εἶπε στὸν νέο κόνον-

τας μιὰ βαθειὰ υπόκλιση.

— "Ω!, έκανε εύθυμα ό νέος. Βλέπω πώς ό στρατηγός άλλαξε ύπηρέτη. Αυτό ήταν έξω άπ' τις συμήθειές του. Πώς τό έπαθε; Και ό Τζών;

— Ό Τζών άσθένησε ξαφνικά, κύριε, πριν μιὰ βδομάδα και άπό τότε τόν άντι καθιστώ έγώ.

— Φαίνεται καλό παιδί!

Ό ύπηρέτης ύποκλίθηκε πάλι.

— Ή καλωσύνη σας κύριε...

Ό νέος πέοαισε μέσα κι' ύστερα άπό λίγο ό ύπηρέτης τόν ώδήγησε στο γραφείο του στρατηγού Ντάρβερ. Τό γραφείο του Πάτ Ντάρβερ ήταν στο πίσω μέρος του σπιτιού. Ήταν ένας κοντόγυλτος άντρας με γκρίζα μαιλιά, έξυπνα μάτια και τετράγωνο πρόσωπο. Πολλοί λίγοι ήξεραν πώς ό μεσάκοπος αυτός άνθρωπος είχε μιὰ έξαιρετικά έμπιστευτική θέση στην Ύπηρεσία Ασφαλείας του κράτους και ότι έπαινε οδηγίες κατ' εύθειαν άπό τόν Πρόεδρο τών Ήνωμένων Πολιτειών για την έξιγνίασι τών πιδό σκοπειών και μη στηρικτών ύποθέσεων, τις όποιες δέν μπορούσαν να διαλεικάνουν τὰ δοκιμασμένα λαγωνικά του "Εφ—Μπι—"Αϊ και τής πακτικής άστυνομίας.

Ό Ντάρβερ, μόλις είδε τό νέο να μπαίνει στο γραφείο του, σηκώθηκε και τόν ύπολίεχτηκε άνοιχτόκαρδα.

— "Επί τέλους, Τζόε!, είπε ό Ντάρβερ. Σε ξαναβλέπω ζωντανό. Όλοι είχαμε φοβηθή τότε, όταν δημοσιεύθηκε τό τηλεγράφημα άπό την Ίνδοκίνα, πώς δέν θα σε ξαναβλέπαμε.

— Είχα τραυματισθή κάπως σοβαρά, άπάντησε ό νέος. Μά φαίνεται πώς ό Τζόε Ντικ είναι έφτάφυλος σαν τις γάτες. Τη γλύτωσα. Άλλά αύτή ή ιστορία του θανάτου μου μού άρεσε κι' έτσι δέν φρόντισα να ξαναδώσω σημεία ζωής. Ήοθα σήμερα τό μεσημέρι ίνκόννιτο στη Νέα Υόρκη με άλλη όνομα και με άλλη φόρτα όπως και παλαιαίνεις. Κι' έτσι καιεις δέν με ιυρίστηκε.

— Χαίσομαι που είσαι καλά, Τζόε Ντικ! Κάθησε, Τζόε. Ήοθες στην πιδό κατάλληλη στιγμή. Έντελώς τυχαία πήρα τό τηλεφώνό σου σήμερα τό άπόνειμα. Κάτι μ' έσποκωννε, κι' έγώ δέν ξέρω τί και πήρα τό σπίτι σου. Όταν ήκουσα τη φωνή σου καταλαβαίνεις τη χαρά μου...

Ό Τζόε Ντικ κάθησε και χαμογέλισε καθώς έβγαζε τὰ γάντια του.

— Σου βρήκα μιὰ σπουδαία δουλειά, Τζόε, είπε ό Ντάρβερ. Ό Πρόεδρος της "Αμερικής με κάλεσε χτες στο Λευκό Οίκο και με παρεκάλεσε να βρώ κάποιον που θα μπορούσε να τὰ βγάλει πέρα μ' αυτόν τόν "Αλαν Μπρούκς! Ήταν μιὰ καταπληκτική εύνοια πής μύχης

που ξαναγύρισες.

Ο υτέτεκτιβ Τζόε Ντίκ δε μίλησε. Έβγαλε την χρυσή ταμπακίερα του και προσφερε τσιγάρο στο στρατηγό. Ο Ντάρβερ πήρε ένα. Ο Τζόε του έδωσε φωτιά με τον χρυσό ανάπτηρα του κι άναψε κι' αυτός το δικό του. Ρούφηξε ήδονικά τον καπνό κι' ύστερα βάλθηκε να παιρακολουθή τα γαλάζια δαχτυλίδια που ανέβαιναν στο ταβάνι.

— Λοιπόν άκουσε, Τζόε, είπε ο Ντάρβερ.

“Ένα πιστόλι σταματάει τη συζήτησι...”

Ο ΝΤΑΡΒΕΡ άπλωσε το χέρι του και πήρε ένα φακελλίο που βρισκόταν άπάνω στο γραφείο του. Τράβηξε ένα τσαλακωμένο χαρτί από μέσα και το έδωσε στον υτέτεκτιβ.

— Διάβασε πρώτα αυτό, του είπε.

Ο νέος πήρε το χαρτί. Ήταν μιá λιγύλογη έπιστολή γραμμένη σπής μηχανή. Το βλέμμα του πήγε σπής υπογραφή. Η υπογραφή ήταν του Άλβαν Μπρούκς. Κάτω από την υπογραφή υπήρχε μιá σφραγίδα. Η σφραγίδα παρίστανε ένα χέρι που κρατούσε ένα πιστόλι. Δέν ήταν ή πρώτη φορά που έβλεπε αυτή τη σφραγίδα ο Τζόε Ντίκ.

— Πάλι αυτός λοιπόν; μοιραμούρισε.

— Ναι πάλι αυτός, Τζόε!, άναστéβαιξε ο στρατηγός. Το

χαρτί αυτό βρέθηκε σπής τσιέπη του άρχιφύλακα Άντωνυ Σμιθ.

Ο υτέτεκτιβ διάβασε το περιεχάμενο τής έπιστολής. «Τό πιστόλι μου έχει πολλές σφαίρες άκάμα. Για κάθε σπικίου τής άστυνομίας δέν μου χρειάζονται περισσότερες άπό τρείς. Όσοι λογαφιάζουν να μπερδευτούν στα πόδια μου έχουν έξασφαλισει ένα παξίδι σπής κόλασι με τρείς σφαίρες στο σβέρκο. Με τους άστυνομικούς τελείωσα. Τώρα έρχεται ή σειρά των ένόρκων. Μπρούκς». Ο Τζόε διάβασε δυό φορές το σημείωμα και τό έπéστρεψε στον στρατηγό.

— Όπως βλέπεις λοιπόν, Τζόε, τό πράγμα παράγινε. Ο Μπρούκς όπως είναι φανερό σκέπτεται άφού τελείωσπ την εκδίκησή του να ξαναοργανώσπ τό συνδικάτο του έγκλήματος και προειδοποιεί άπό τώρα τήν άστυνομία. Κατοίλαιβάνεις τον αντίκτυπο που έχουν όλα αυτά σπής ψυχολογία του κόσμου. Τό κύμα τής έγκληματικότητας άπλώθηκε πάλι. Η Νέα Υόρκη κινδυνεύει να μεταβληθί σέ Σικάγο, έννοώ τό Σικάγο του 1927 όπου εκεί τά πάντα διευθύναν και κανόνιζαν οι γκάγκστερς. Οι πολίτες άρχισαν να ζούν με άγχος. Κανείς δέν θεωρεί πιά τον έαυτό του άσφαλή. Κάτι έμαθα όμως σήμερα, Τζόε. Κάτι έμαθα που μπορεί να μάς βάλπ στα ίχνη του Μπρούκς. Άπόψε θα πά

με κάπου μαζί, Τζόε Ντίκ. Θα πάμε κάπου να συναντήσουμε κάποιο πρόσωπο. Αυτό το πρόσωπο θα μάς δώσει χρήσιμες πληροφορίες. Είναι ένα καλό μέλος της συμμορίας του Μπράνκς και θα μάς βοηθήσει.

Ο ντέτεκτιβ τίναξε νωχελικά τη σπάχτη του τσιγάρου του στο σπακτοδοχείο που βρισκόταν μπροστά του και δεν μίλησε. "Ακουγε μόνο χωρίς να μιλάει." Ήταν σά να ταξίδευαν μακριά οι σκέψεις του και σά να μην άκουγε. Στην πραγματικότητα όμως ο θρυλικός κακουργοκνηγός δεν έχασε ούτε μία λέξη από όλα όσα είπε ο στρατηγός Ντάρβερ.

— Τί λές, Τζόε; Πηγαίνουμε;

Ο ντέτεκτιβ σηκώθηκε. "Αλλά δεν σηκώθηκε για να φύγουν. Μιάν απίστευτα γοργή κίνηση τράβηξε το πιστόλι του και σημάδεψε τον άνθρωπο που του μιλούσε.

— Πού έχεις τον στρατηγό Ντάρβερ; ρώτησε τραχειά.

Ο Τζόε Ντίκ αρχίζει τη δράση του...

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ που στεκόταν τώρα όρθος με το πιστόλι στο χέρι δεν ήταν ο άριστοκράτης πολυκατομμυριούχος με τα ευγενικά φερσίματα και τις τεμπέλικες και βαρυστημένες κινήσεις. Από τη μία στιγμή στην άλλη είχε γίνει μία καταπληκτική αλλαγή στα

χαρακτηριστικά του προσώπου του. Η έκφραση του προσώπου του είχε γίνει σκληρή και το βλέμμα του άστραφτε σαν άσπάλι. "Όλοι οι μύς του αθλητικού κορμιού του είχαν τεντωθή έτοιμοι να μπουν σε κίνηση.

— Πού είναι ο στρατηγός; ξαναρώτησε. Πές μου που είναι ο στρατηγός γιατί βέβαια εσύ δεν είσαι ο Ντάρβερ.

Ο άλλος δοκίμασε να σηκωθεί.

— Είσαι τρελλός, Τζόε; έκανε σατισμένος.

— Ακίνητος!, γρύλλισε ο ντέτεκτιβ. "Αν κάνεις πώς ξήνεις τη μύτη σου, σου την άναψα. Θάχης άκούσει σίγουρα πώς ο Τζόε Ντίκ δεν κάνει ποτέ οικονομία στις σφαίρες του. Λοιπόν λέγε. Τι τον έκανες τον Ντάρβερ;

Τα μάτια του ανθρώπου σπίθισαν. Δυό κίτρινα διαβόλακια πρεμόπαιξαν στις κόρες αυτών των ματιών. Ο ντέτεκτιβ είδε το χέρι του να κινείται άργά προς το άνοιχτό συρτάρι που βρισκόταν μπροστά του.

— Σταμάτα τις έξυπνάδες!, μουγγρισε ο Τζόε Ντίκ. Μακριά το χέρι σου από το συρτάρι. Σήκω όρθος και τὰ χέρια ψηλά!

— Μά τι έπαθες, Τζόε; άνασπένναξε εκείνος.

— Είπα! Όρθος και τὰ χέρια ψηλά! Οι πλάστικες ούσιες με τις όποιες έχεις

πασαλείψει τὸ πρόσωπό σου καὶ ἡ περρούκα πού φορᾷς γιὰ τὴν παραστήσης τὸν Ντάρβερ δὲν μετέξευλοῦν. Ἡ φωνή σου μάταια ἀγωνίζεται τὴν ὥρα νὰ μιμηθῇ τὴ φωνὴ ἐκεῖνου! Ψηλά τὰ χέρια!

Ὁ ἄνθρωπος κούνησε τὸ κεφάλι καὶ σηκώθηκε μετὰ τὰ χέρια ψηλά.

— Ὅριστε, Τζόε!, εἶπε. Εἶμαι περίεργος νὰ δῶ πού θὰ φτάσης.

Ὁ ντέτεκτιβ ἔκανε ἓνα βῆμα πρὸς τὸ μέρος του. Ξαφνικὰ ὅμως ἀνασκήρτησε. Ἄκουσε τὴν πόρτα νὰ ἀνοίγῃ πίσω του ἀργά. Γύρισε ἀπὸτομα καὶ πυροβόλησε. Ὁ ὑπηρέτης μετὰ τὴ λιθραία, πού σπεκόταν στὴν πόρτα μ' ἓνα ἐννιάσφαιρο σπὸ χέρι, χοροπήδησε, ἔδγαλε ἓνα οὐρλιαχτὸ κι' ἔπιασε τὴν κοιλιὰ του. Ὑστερα διπλώθηκε στὰ δύο κι' ἔπεσε σπὸ πᾶτωμα. Τὴν ἴδια στιγμή, ἀκούστηκε ἓνας δεύτερος πυροβολισμὸς. Μέσα στὸ μισὸ δευτερόλεπτο πού μεσολάβησε, ἐκεῖνος πού σπεκόταν στὴ θέσι τοῦ Ντάρβερ μετὰ ψηλά τὰ χέρια εἶχε ἀρπάξει ἀπὸ τὸ σαρτάρι ἓνα γκόλτ— Σιμίθ καὶ πυροβόλησε τὸν ντέτεκτιβ. Ἡ σφαῖρα πέρασε ξυστὰ ἀπὸ τὸν ἀοιστερὸ ὄμο του Τζόε Ντίκ. Ὁ θρυλικὸς κακουργακηνηγὸς γύρισε. Τὰ μάτια του λάμπανε καὶ πίεσε τὴν σκαυδάλη. Ἡ σφαῖρα πού βγήκε ἀπὸ τὸ πιστό

λι του τσάκισε τὰ δάχτυλα πού κρατοῦσαν τὸ γκόλτ— Σιμίθ. Εἶδε τὸ ὄπλο νὰ τρεμουλιάζῃ ἀνάμεσα στὰ ματωμένα δάχτυλα καὶ νὰ πέφτῃ σπὸ πᾶτωμα. Ὁ ψευδο— Ντάρβερ γρύλλισε κι' ἔσκυψε νὰ πιᾷ τὸ πιστόλι. Ὁ Τζόε Ντίκ ὅμως δὲν τὸν ἄφησε. Τινάχτηκε σὰν ἐλατήριο καὶ ἔπεσε ἀπάνω του. Μὲ τὸ ἓνα του χέρι ἄρπαξε τὸ λαιμὸ του, ἐνῶ μετὰ τὸ ἄλλο, χρησιμοποιῶντας σὰν ρόπαλο τὸ πιστόλι του, τοῦ κατάρφερε ἓνα δυνατὸ γτύπημα ἀνάμεσα στὰ δύο φρύδια. Ὁ μεταμφιεσμένος ἀγνωστὸς μούγγρισε σὰ βόδι καὶ τινάχτηκε πρὸς τὰ πίσω. Βλαστήμησε καὶ δοκίμασε νὰ ἀντισταθῇ. Ὁ ντέτεκτιβ ὅμως δὲν τὸν ἄφησε. Τὸ χέρι του σὲ σχῆμα γροθιάς κινήθηκε ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω καὶ προσγειώθηκε σπὸ στομάχι του. Ἐβγαλε μιὰ πνιχτὴ κραυγὴ, ἔκανε μερικὰ δῆματα σὰν μεθυσμένος κι' ἔπεσε μετὰ μούτρα σπὸ πᾶτωμα. Ὁ Τζόε Ντίκ κινήθηκε γοργά. Ἐβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του μιὰ σύριγγα μετὰ ἀναισθητικὸ ὑγρὸ ἀναισκούμωσε τὸ μανίκι τοῦ σακκακιου τοῦ λιποθυμισμένου ἀνθρώπου καὶ κίφωσε τὴ βελὸνα στὸ μπόσφο του.

— Τώρα θὰ κοιμηθῆς σὰν ἄγγελος διὸ τουλάχιστον ὄρες, μουρμούροισι. Κι' ὅταν ξυπνήσης ἔξοκῆρατος, θὰ σὲ κάνω νὰ λύσης τὴ γλώσσα σου.

Και τώρα οι δυό μας,
"Άλαν Μπρούκς !

ΟΤΖΟΕ ΝΤΙΚ έδεσε, με ένα λεπτό αλλά άθραυ στο σκοινί που είχε μαζί του, χειραπόδαρα τον άγνωστο κι έρριξε ένα βλιέμα στον ύπηρέτη με τη λιθρέα που ήταν ξαπλωμένος στο κατώφλι τής πόρτας. Αύτος δέν είχε καιμιλιά άνάγκη από άναίσθητική ένεσι, γιατί απλούστατα δέν έπρόκειτο νά ξυπνήση ποτέ. Ή σφαίρα του ντέτεκτιβ είχε κάνει πασπρική δουλειά. Ο Τζόε ξαναγύρισε πάλι στον ψευτο—Ντάρβερ. Τόν άνασήκωσε στα στιβαρά του μπράτσα και δγήκε στο δρόμο. Τό αυτοκίνητό του θρισκόταν εκεί. Τόν έρριξε μέσα στ' αυτοκίνητο και κάθησε αυτός στο βολάν.

Δέκα λεπτά αργότερα ή μεγαλοπρεπής μαρσεντές διέσχζε τους πολυκύχναστους δρόμους του Σέντραλ Σιού. Ο Τζόε Ντικ ώδηγούσε και σκεφτόταν. Τό άποψινό έπει σόδιο φανέρωνε ότι ο Μπρούκς ήξερε πώς ήταν ζωντανός και πώς είχε έπιστρέψει στη Νέα Ύαρκη. Αυτό δέν του άρεσε. Όπως δέν του άρεσε και ή έξαφάνισι του πραγματικού Πάπ Ντάρβερ. Ο Ντάρβερ κινδύνευε σοβαρά στα γέρια του "Άλαν Μπρούκς. Ο αίμοδόρος έγκληματίας θά τόν σκότωνε σίγουρα, αν δέν τόν είχε ήδη σκοτώσει. Τόν άπήγαγε κι ύστερα έσπησε μιá έξυπνη παγίδα στον ντέτεκτιβ.

Μονάχα που ή παγίδα αυτή δέν έπιασε. Γιατί από την πρώτη στιγμή την μωρίστηκε. Πρώτα ή άλλαγή του Τζών μ' έναν άλλο άγνωστο ύπηρέτη του φάνηκε παράξενη, αφού ήξερε πώς ο στρατηγός είχε ιδιαίτερη άδυσμιά σ' αυτόν. Αυτό του δημιούργησε μιάν άόρισπη ύπονοια. Ύστερα βεβαιώθηκε άπαλύτως και άντέδρασε κε ραινοβόλα. "Ήξερε ότι ο Πάπ Ντάρβερ δέν κάπνιζε. Συχαινόταν τόν καπνό όπως ο διάβολος τό λιθάνι. Ένώ ο άλλος, ο ψευτο—Ντάρβερ, πήρε εύχαισίσπως τό τσιγάρο που τού πρόσφερε και τό κάπνισε. Αυτό τόν έκανε νά καταλάβη κι έλαβε τά μέτρα του. Ο ψευτο — Ντάρβερ κατ' εντολήν του Μπρούκς θά προσπαθούσε νά τόν παρασύρη κάπου για νά συναντήσουν κάποιον που θά τούς έδινε πληροφορίες. Αυτό τό κάπου ήταν χωρίς άμφιβολία μιá παγίδα θανάτου.

— "Αφού τό θέλεις, "Άλαν Μπρούκς, θά λογαριαστούμε τώρα οι δυό μας! μουρμούρισε ο ντέτεκτιβ. Θά γελάση καλά έκείνος που θά γελάση τελευταίος...

"Ένας κρεμανταλάς
με εύρύ μέλλον...

ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ σταμάτησε στο πίσω μέρος ενός σπιτιού. Ήταν ένα άπό τά πολλά σπίτια που χρησιμοποιούσε ως μυστικά καταφύγια σε περιπτώσεις άνάγκης ο Τζόε

Ντίκ. Πήδησε από το αυτοκίνητο και χτύπησε συνθηματικά τρεις φορές το κουδούνι. Ή πόρτα άνοιξε.

Ένας κρεμανταλάς ως εκεί πάνω με μωπικά γιαιλιά φάνηκε στο κατώφλι. Ό Τζόε Ντίκ πήδησε από το αμάξι.

— Άλλό, Ρούντυ!, φώναξε στον κρεμανταλά. Έλα να με βοηθήσης να μεταφέρουμε κάποιον μέσα.

Μεταφέρανε σ' ένα δωμάτιο τον αναίσθητο συμμορίτη. Τα μάτια του Ρούντυ Μπάθ γούρλωσαν πίσω από τους χοντρούς φακούς όταν άναψε το φώς και είδε τον δεμμένο χειροπόδαρα άνθρωπο.

— Τό σκότωσες. Τζόε; ρώτησε.

— Όχι, Ρούντυ! Μου χροειαζόταν ζωντανός. Δεν τον σκότωσα.

— Σκότωσες τον στρατηγό Ντάρβερ; Ξαναρώτησε τριέμοντας ό κρεμανταλάς. Είναι φοβερό!

— Όχι, χρυσέ μου! τον ζάλισα μονάχα. Και πρώτα —πρώτα δεν είναι ό Ντάρβερ, αλλά κάποιος πού θέλησε να παραστήση τον Ντάρβερ για να με παρασύρη σε κάποια παγίδα.

Έσκυψε και τράβηξε την περρούκα πού φορούσε ό άγνωστος. Κάτω από την γκρίζα περρούκα πού θύμιζε τον στρατηγό Ντάρβερ φάνηκε ένα κεφάλι με κόκκινα μαλλιά.

— Κατάλαβες τώρα, Ρούντυ;

— Όκέϋ, Τζόε. Κατάλαβα. Ό στρατηγός Πάτ Ντάρβερ μάς δούλευε τόσο καιρό. Παρασώταινε τον γκρίζο μάλλη ενώ είχε κόκκινα μαλλιά. Καλά γιατί τό έκανε αυτό; Μάς πέρασε για τόσο κορόιδα;

— Έτσι φαίνεται!, απάντησε προσπαθώντας να μη χαμογελάση ό ντετέκτιβ. Πρόσεχε τον μονάχα όσο να συνέλθη. Θα έπιστρέψω σε λίγο. Θα κάνω ένα τηλεφώνημα στον Ινσπίκτορα Τόρενσον.

— Έν τάξει, αρχηγέ. Θα τον προσέχω.

Όταν έμεινε μόνος ξάπλωσε σε τεμπέλικα σε ένα κάθισμα έχοντας απέναντί του τον αναίσθητο συμμορίτη και άναψε τσιγάρο. Άν ό Ρούντυ Μπάθ είχε μικρότερη μύτη, αν τα κανιά του δεν ήταν ύψους έκατόν τριάκοντα πόντους κι' αν τα μάτια του πού στόλιζαν τό μακρύ άλο γίσιο πρόσωπό του δεν άλλοι θώριζαν έλαφρώς πίσω από τους χοντρούς μωπικούς φακούς πού φορούσε, θα μποούσε να πη κανείς πώς ό Ρούντυ ήταν άμορφος. Τώρα όμως έμοιαζε μ' ένα κακοφτιαγμένο φασουλή. Τό δνειρο του Ρούντυ Μπάθ ήταν να γίνη άστυνομικός και άμειλικτος διώκτης του έγκλήματος. Άλλά δεν κατάφερε και μεγάλα πράγματα παρ' όλο πού πλησίαζε τα σαράντα. Έμεινε ύπηρέτης του Τζόε

Ντίκ και πού και πού τὸ θε-
 ωρούσε μεγάλη τιμὴ του ὅ-
 ταν ὁ Ντίκ τὸν χρησιμοποι-
 ούσε ὡς βοηθό του. Γιατὶ ὁ
 Τζόε Ντίκ εἶχε μιὰ ἐξαιρετι-
 κὴ ἀδυναμία σ' αὐτὸν τὸν
 συμπαθητικὸ κρεμαντᾶ. Μα-
 λονότι τοῦ σικάρωνε κάθε
 τόσο ἀπερίγραπτες λαχτάρεις
 δὲν θὰ δεχόταν ποτὲ νὰ τὸν
 ἀποχωρισθῆ. Γιατὶ κατὰ τὰ
 ἄλλα ὁ Ρούντυ Μπάθ ἦταν ἕ-
 να χρυσὸ παιδί. Μπορεῖ νὰ
 ἦταν δειλὸς καὶ νὰ φοβόταν
 νὰ μπλέξῃ σὲ φαισαρίες. Ὅ-
 ταν ὅμως δὲν ὑπῆρχε τρόπος
 νὰ τὸ στρίψῃ ἢ νὰ τρυπώσῃ
 κάπου νὰ κρυφθῆ, τότε θέ-
 λοντας καὶ μὴ, θυμόταν πὼς
 εἶχε χέρια καὶ πόδια πού τὰ
 χρησιμοποιοῦσε κατὰ ἕνα ἀ-
 ξιοθαμίμαστο τρόπο σκορπί-
 ζοντας γροθιὲς γύρω του καὶ
 τσινώντας σὰν ἄλογο. Ἄσχε-
 τα ἂν τίς περισσότερες φο-
 ρὲς τὸν σακάτευαν στὸ ξύ-
 λο. Στὸν Ρούντυ Μπάθ συνέ-
 βαινε κάτι παρόξενο. Μὲ τὴν
 πρώτη γροθιά πού ἄσπαζε
 κοπασκούτελα ζαλιζότανε καὶ
 τῶβαζε στὰ πόδια, ἂν μπο-
 ροῦσε φυσικά. Μὲ τὴ δεύτε-
 ρη ἄρχιζε νὰ θυμῶνῃ. Μὲ τὴν
 τρίτη καὶ τετάρτη ἀγούρευε
 καὶ τότε ἄσχιζε τὸ γλέντι...

Ἐκεῖνο ὅμως πού θὰ μπο-
 ροῦσε νὰ ἀμφισβητήσῃ κα-
 νεὶς στὸν Ρούντυ ἦταν ὅτι
 εἶχε μυαλό. Κάτω ἀπὸ τὸ ἀ-
 λογίσιο μούτρο του δούλευε
 μυαλό πού κατέβαλε πολλές
 φορὲς μεγαλεπήβολες ἰδέες. Μὲ
 μιὰ μονάχα διαφορά. Πὼς τὸ
 μυαλό αὐτὸ σπάνια ἀποφά-
 σιζε νὰ ἐργασθῆ!

Τώρα λοιπὸν καθὼς κάπνι-
 ζε καὶ παρακαλοῦθουσε τὸν
 ἀναίσθητο συμμοριτῆ ἐνοίωσε
 ξαφνικά νὰ δουλεῖ τὸ μυα-
 λό του.

— Θαρρῶ πὼς ὁ Τζόε δὲν
 ἔκανε καλά τὴ δουλειά του,
 σκέφτηκε. Δὲν μοῦ εἶπε ἂν τὸν
 ἔψαιξε. Αὐτὸ λοιπὸν πρέπει
 νὰ τὸ κάνω ἐγώ. Ἕνας κα-
 λὸς ντέκτιβ ἀπὸ ἐκεῖ ἀρ-
 χίζει.

Ἔσθυσε τὸ τσιγάρο του
 καὶ σηκώθηκε. Ἐπῆρετε νὰ
 κάνῃ γρήγορα πρὶν ἐπιστρέ-
 ψῃ ὁ Τζόε Ντίκ.

Ἄ Ο Ρούντυ κάνει
 τὸ θαύμα του...

Ο ΤΑΝ ὅμως ὕστερα ἀπὸ
 δέκα λεπτὰ ἐπέστρεψε
 ὁ Τζόε Ντίκ λίγο ἔ-
 λειψε νὰ πῶθῃ συγκοπή. Χει-
 ροπόδαρα δεμένος σ' ἕνα κά-
 θισμα, ἦταν ὁ κρεμανταλάς
 Ρούντυ σὲ μιὰ ἀίθρονητη
 κοπιάσασι. Τὰ γυαλιά του
 ἦταν πεσιμένα στὸ πάτωμα.
 Τὸ ἀριστερὸ του μάτι ἦταν
 μπλιέ—μυρὸν καὶ ἡ μύτη του
 πρησιμένη σὰν μελιτζάνα. Τὸ
 στόμα του ἦταν μπουκωμένο
 μ' ἕνα μαντήλι καὶ μούγγρι-
 ζε σὰν ἐλέφαντας. Τὸ παρά-
 θυρο πού ἔβλεπε στὸ δρόμο
 ἦταν ἀνοικτὸ καὶ ὁ κοκκινο-
 μώλινθς συμμοριτῆς εἶχε ἐ-
 ξαφανισθῆ. Ὁ Τζόε μὲ μιὰ
 γοργὴ ματιὰ κατὰλαβε τί
 εἶχε συμβῆ. Βλαστήμησε
 καὶ ἔτρεξε πρὸς τὸ παράθυ-
 ρο. Ὁ δρόμος ἦταν ἔρημος.
 Ὁ σωστὴς τοῦ στρατηγοῦ
 Ντάρβερ εἶχε χαθῆ.

Μέ σφιχτά δόντια έλευθέ-
ρωσε τόν κρεμανταλά
Μπαθ από τά σκονιά που
τόν κρατούσαν δεμένο και
του έβγαλε τò μαντήλι από
τò στόμα.

— Τί έγινε; τόν ρώτησε
Άγρια.

— Μου τήν έσκασε ó ά-
τιμος, Τζόε!, άναστέναξε ó
Ρούντυ.

— Ποίος τόν έλυσε;

— Έγώ, Τζόε, τόν έλυ-
σα. Άλλά δέν υπάρχει λόγος
νά έκνευρίζεσαι άρχηγέ. Θά
σου έξηγήσω. Δώσε μου πρῶ-
τα κάτι νά βρέξω τò λαρύγι
μου.

Ό Τζόε εύχαρίστως θά
στραγγίλιζε αύτή τήν ώρα
τόν θρηθό του, αλλά συγκ-
κρατήθηκε και του έδωσε
κάτι νά πιή.

— Τώρα, λέγε, ήλιθιε!,
γριύλιζε.

— Είχα τò λόγο μου που
τόν έλυσα Τζόε, είπε. Τόν έ-
λυσα αλλά μου τήν έσκασε ó
άτιμος. Τò σχέδιό μου πέ-
τυχε. Άλλά τήν τελευταία
στιγμή τήν έπαθα.

Ό ντέεκτιβ δαγκώθηκε.

— Έξηγησέ μου που νά
σέ πάρη ó διάβολος, βλάκα!
Γιοιά κουταμάρα πάλι πήγες
νά κάνης και τόν άφησες νά
ξεφυγή από τά χέρια μας;

— Τόν... τόν... έλυσα για
νά τόν ψάξω. Έτσι που ή-
ταν φασκιωμένος με τò σκoi-
νί, όπως καταλαβαίνεις, δέν
μπορούσα νά κάνω έρευνα.
Τόν έλυσα και του άναποδο-
γύρισα τīs τσέπες. Βρήκα

μερικά πράγματα και τά κρά-
τησα. Ένοείται πώς ήταν
άναισθητος και καθόταν φρό-
νιμος σαν άγγελουδι. Όταν
τελείωσα τήν έρευνα άρχισα
πάλι νά τόν δένω. Άλλά ξα-
φνικά συνήλθε και μου ρί-
χτηκε. Του ρίχτηκε κι' έγώ
κι' άρπαχτήκαμε. Τόν τάρα-
ξα στις γροθιές και στις
κλωτσιές.

— Τò βλέπω! Ρίξε μιά
ματιά στόν καθρέφτη κι' ό-
ταν κοιμαρώσης τά χάλια
σου, θά βεβαιωθής πόσο ώ-
ραιοί τόν έδειρες.

— ΆΧ, Τζόε! τόν έδειρα
ώλλά στό τέλος με κατάφερε.
Όταν... ξύπνησα, βρέθηκα
δεμένος χειροπόδαρα σ' αυ-
τή τήν καρέκλα. Άν δέν πρό-
φταινες θά είχα πάθει άσφυ-
ξία από τò βρωμοάντηλό του
που έχωσε από στόμα μου.

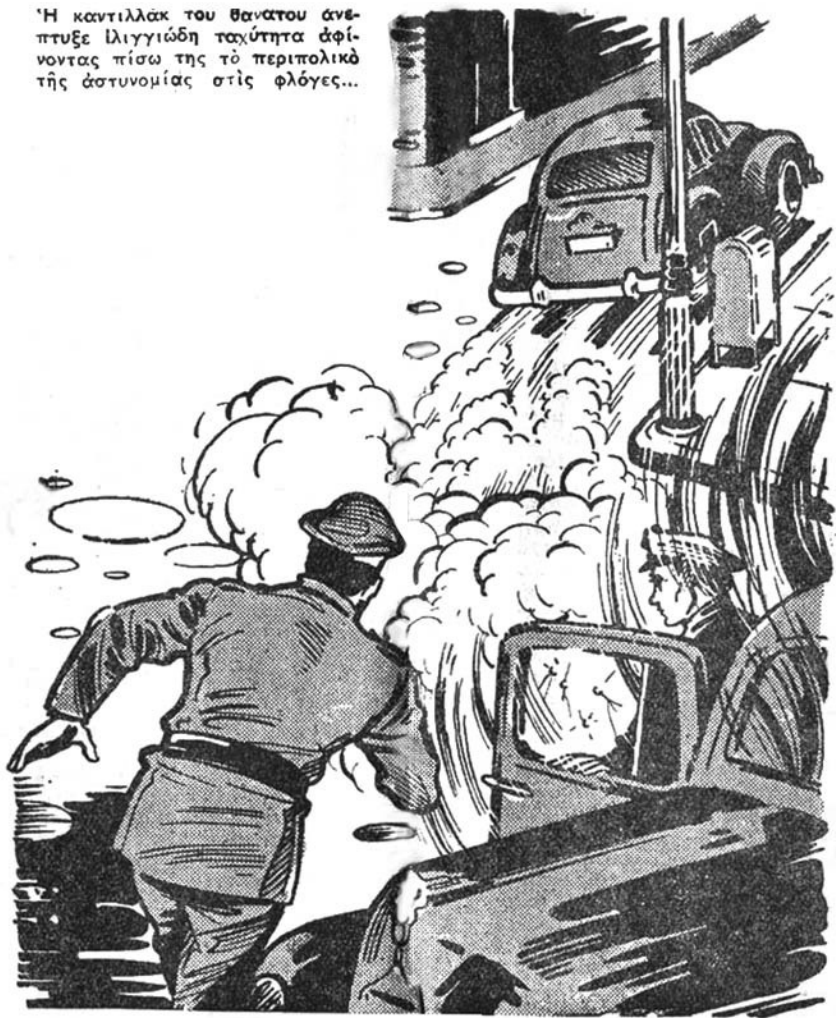
— Τά θαλάσσωσε πάλι,
Ρούντυ!, μούγγρισε ó Τζόε
Νηκ. Για ποió λόγο νά τόν
ψάξης; Βρήκες τουλάχιστον
τίποτα;

— Ναι, Τζόε. Κάτι βρήκα
που θαρρώ πως μπορεί νά
σου χρειάζεται.

Έβγαλε από τήν τσέπη
του ένα τσαλακωμένο χαρτί
κι' ένα μπρούτζινο κέρμα. Ό
ντέεκτιβ έριξε μιά ματιά
στό κέρμα και άνασκήρτησε.
Και στις δύο όψεις του τò
κέρμα είχε ένα παράξενο
σχέδιο. Ένα χέρι που κρα-
τούσε ένα πιστόλι.

— Τò σήμα του Άλαν
Μπρούκς!, μουρμούρισε. Δέν
ήταν άμφιβολία πως ή ά-
παγωγή του Ντάρβερ ήταν

Ἡ καντιλλάκ του θανάτου ἀνε-
πτυξε λιγγιώδη ταχύτητα ἀφί-
νοντας πίσω της τὸ περιπολικὸ
τῆς ἀστυνομίας στὶς φλόγες...

δουλειά του Μπρούκς. Μά τώρα βεβαβαιωνόταν.

"Εφριξε τὸ κέρμα στὴν τσέπη του καὶ διάβασε μερικές λέξεις πού ἦταν γραμμένες στὸ χαρτί. Ἦταν ἕνα λιγόλογο σημείωμα. «Θὰ πᾶς τὸν Ντικ Τζόε στὸ γνωστὸ μέρος. Ὑστερα ἀπὸ τρεῖς μέρες συνάντησι στὸ «Γιοκαχάμα». Θὰ δοθοῦν νέες ὁδηγίες.»

Τὸ κατσουφιασμένο μούτρο τοῦ ντέτεκτιβ ξαστέρωσε. "Ενα χαμόγελο κρεμάστηκε στὰ χεῖλη του.

— "Οκέϋ, Ρούντυ!, εἶπε. Αὐτὰ τὰ δυὸ πραγματάκια πού ἔβγαλεις ἀπὸ τὴν τσέπη ταῦ συμμοριτῆ ἴσως μᾶς βάλουν στὸ σωστὸ δρόμο. Καλὰ ἔκανες πού τὸν ἐμαίξεις. Πήγαινε τώρα νὰ βάλῃς ζεστές κομπρέσσες στὸ μάτι σου.

"Αγρια καταβίωξις μέσα στὴ νύχτα

ΤΟ ΠΡΑΓΜΑ κρατήθηκε μυστικό ἀπὸ τὶς ἐφημερίδες. Κανείς ἐκτὸς ἀπὸ τὸν πρόεδρο τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν μὲ τὸν ὁποῖο ἐπικοινωνήσε τηλεφωνικῶς ὁ Τζόε Ντικ δὲν ἔμαθε τὴν ἀπαγωγή τοῦ Πάτ Ντάρβερ. Τὸ ἴδιο ἄμως ἐκεῖνο βράδυ—τὸ πρῶτο μετὰ τὴν ἀπαγωγή—κάτι ἔγινε καὶ αὐτὴ τὴ φορὰ, οἱ ἐφημερίδες θυγῆκαν μὲ πρωτοσέλιδα ἄρθρα πού ἀνέφεραν τὴν ἀνεύρεσι τοῦ πτώματος τοῦ Πάτ Ντάρβερ μὲ τρεῖς σφαῖρες στὸν αὐχένα. Οἱ ἐφημερίδες δὲν ἤξεραν περὶ σιότερες λεπτομέρειες καὶ

ἀπέθιθαν τὸν φόνο σὲ λόγους ληστείας.

"Ενας μονάχα ἤξερε τὴν ἀλήθεια. Ὁ Τζόε Ντικ. Ὁ ντέτεκτιβ εἶχε προβλέπει τί ἐπρόκειτο νὰ συμβῆ καὶ τὸ βράδυ ἐκείνης τῆς μέρας περιμένε τὴν ἐμφάνισι τοῦ μυστηριώδους μαύρου αὐτοκινήτου. Ἦξερε ὁ Τζόε Ντικ ὅτι ὁ ἀρχικακούργος Μπρούκς πετοῦσε τὰ πτώματα τῶν θυμάτων του ἔξω ἀπὸ τὰ σπίτια τους, στὰ καταστήματά τους ἢ τὰ γραφεῖα τῆς ὑπηρεσίας τους ὅπως εἶχε συμβῆ ἕως τότε. Ἀπὸ μωρὸς ἔμαθον εἶχε ἀράξει τὸ μικρὸ θωρακισμένο αὐτοκίνητό του τύπου σεντάν σὲ μιὰ σκοτεινὴ πάροδο ἀπέναντι ἀκριβῶς ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ντάρβερ καὶ περιμένε. Μὲ τὰ δάχτυλα τυλιγμένα στὸ βολάν παρακολουθοῦσε μὲ μᾶτι ἀγρυπνῶν τὴν κίνησι τοῦ δρόμου ἔτοιμος νὰ πατήσῃ τὸ πεντάλ νὰ ριχθῆ πίσω ἀπὸ τοὺς κακούργους ἂν ἔκαναν τὴν ἐμφάνισι τους.

Τὰ ἄσχημα προαισθήματα πού εἶχε δὲν τὸν διέψωσαν. Λίγο πρὶν ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα, ξανάκανε τὴν ἐμφάνισι πού στοὺς δρόμους τοῦ Σέντραλ Σίτυ τοῦ μαύρου αὐτοκινήτου. Διέσχισε τὶς πολὺ σύχναστες λεωφόρους καὶ μπῆκε στὴν Λάιν Στρήτ. "Εξω ἀπὸ τὸν ἀριθμὸ 32 τὸ αὐτοκίνητο ἀνέκοψε ταχύτητα κι' ἀνοίξε τὴ δεξιὰ του πόρτα. Οἱ ἐπιβάτες του πέταξαν τὸ πτώμα τοῦ στρατηγοῦ Ντάρβερ στὸ πεζοδρόμιο καὶ ὅποτε ἀνέπτυξαν πάλι ταχύτητα

τα με κατεύθυνσι πρὸς τὴν Λίγκολν Στρήτ.

Τὰ μάτια τοῦ Τζόε Ντικ ἀσπράξανε στὸ σκοτάδι καὶ τὸ ἀμάξι του ρίχτηκε σὰ βολίδα πίσω τους. Τὰ δυὸ αὐτοκίνητα τὸ ἓνα πίσω ἀπὸ τ' ἄλλο, διέσχισαν μὲ ἱλιγγιώδη ταχύτητα τὴν Λίγκολν Στρήτ καὶ βγήκαν στὴν 27ῃ ὁδῷ. Ἀγνοώντας ὅλα τὰ σημάτα τῆς τροχαίας καὶ τρέχοντας μὲ ἑκατὸν πενήντα χιλιάμετρα τὸ καθένα κινδύνευαν ἀπὸ στιγμή σὲ στιγμή νὰ ἀνατραποῦν νὰ γίνουν χιλιά καμμιάτια. Ἐκεῖνοι ποὺ ἠδηγοῦσαν τὸ μαῦρο αὐτοκίνητο εἶχαν ἀντίληφθῆ τὴν πῶς τὸ μικρὸ πράσινο ἀμάξι τοῦ ντέτεκτιβ τοὺς εἶχε πάρει τὸ κατόπι καὶ ζόριζαν τὴ μηχανή τους, γιὰ εἶχαν λόγους—φαίνεται— νὰ ἀποφύγουν τὴ χρῆσι τῶν ὀπλων τους. Ὁ Τζόε ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά γαντζωμένος στὸ βολάν ὠδηγοῦσε ἔχοντας σὲ συναγερμὸ ὅλες του τὶς αἰσθήσεις. Ὁλόκληρο τὸ ἀμάξι ἔτριψε ἀπὸ τὸ βουγγητὸ τοῦ μοτέρ. Ὁ δείκτης τῶν ταχυτήτων ἔλεγε ὀλοένα καὶ μεγαλύτερα νοῦμερα. Ἀπὸ στιγμή σὲ στιγμή μπορούσε νὰ τιναχθῆ στὸν ἀέρα. Κάθε δευτερόλεπτο κινδύνευε νὰ συγκρουσθῆ μὲ ἄλλα ὀχήματα. Ὅμως τὸ βολάν μέσσα στὰ ἐπιδέξια χέρια του ἔκανε θαύματα. Δὲν ἤθελε γιὰ κανένα λόγο νὰ χάσῃ τὸ μαῦρο αὐτοκίνητο ἀπὸ τὰ μάτια. Θὰ προτιμοῦσε νὰ πεθάνῃ παρὰ νὰ γίνῃ αὐτό.

Ὁ Τζόε Ντικ παίζει κορῶνα γράμματα τῆ ζωῆ του.

ΕΙΧΑΝ μπηπῆ τώρα στὸ μεγάλο δημόσιο δρόμο. Τὸ ἐκπιφλωτικὸ φῶς τῶν προβολέων τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ ντέτεκτιβ ἀγκάλιασε τὸ μαῦρο ἀμάξι ποὺ προπορευόταν πεντακόσια μέτρα μπροστά. Ὁ Τζόε Ντικ ἔτριξε τὰ δόντια καὶ μπουκώσε τὴ μηχανή του μὲ περισσότερη βένζινα. Ἄν κατάφερνε νὰ τοὺς προφτάσῃ ἐδῶ τουλάχιστον...

Ξαφνικὰ ἔνοιωσε νὰ χοροπηδάτῃ ἡ καρδιά του. Τὸ μαῦρο αὐτοκίνητο πήρε μίαν ἀπίτομη στροφή καὶ τοῦ ἔδειξε τὴ δεξιὰ πλευρά του. Ἀπὸ τὸ δεξιὸ παράθυρο φάνηκαν γλῶσσες φωτιάς. Μερικὲς σφαίρες βράνησαν στὸ κρυστάλλο τοῦ ἀστυνομικοῦ αὐτοκινήτου ἀλλὰ δὲν τοῦ ἔκαναν τίποτα. Τὸ αὐτοκίνητο τοῦ ντέτεκτιβ ἦταν θωρακισμένο καὶ ὅλα τὰ κρυστάλλα του ἦταν ἀδιαπέραστα ἀπὸ σφαίρες. Τὰ μάτια του τρεμόπαιξαν καθὼς εἶδε τὸ μαῦρο ἀμάξι μὰ ἀφήνῃ τὸν ἀσφαλτοστρωμένον δρόμον καὶ νὰ τριμπῶνι μέσσα σ' ἓνα μικρὸ δάσος ποὺ ἔφερεν οπουὺς καταρράχτες. Τὸ πόδι του πάτησε τὸ γκαζὶ νευρικὰ καὶ ἀπεγνωσμένα. Τὸ βολάν πήρε μιά βόλτα στὰ χέρια του καὶ τὸ αὐτοκίνητό του ἀκολούθησε τὸ πρῶτο. Οἱ δυνατοὶ προβολεῖς σάρωσαν τὴν δευδροφυτευμένη ἔκτασι καὶ ἔτριξαν ἀπλειτο φῶς σὲ πυκνοὺς θάμνους καὶ χοντροὺς

κορμούς δέντρων. Τὸ μαύρο αὐτοκίνητο δὲν φαινόταν πού θενά. Φρενάρισε, ἔσβυσε τὰ φώτα καὶ πήδησε ἀπὸ τὸ ἀμάξι του. Καὶ νὰ ἤθελε δὲν ἦταν δυνατὸ νὰ προχωρήσει περισσότερο. Τὰ πυκνὰ δέντρα τοῦ ἔκοβαν τὸ δρόμο. Κύτταξε γύρω του προσπαθώντας νὰ ἐξηγήσει τὴν αἰφνίδια ἐξαφάνισι τοῦ μαύρου αὐτοκινήτου. Κανένας δρόμιος δὲν ὑπῆρχε ἐκεῖ πού νὰ μπορεῖ νὰ περάσει ἕνα τόσο μεγάλο ἀμάξι. Ἀπότομα ὅμως στήλωσε τ' αὐτί του. Κάτι ἄκουσε. Κάποιο κλαδί ἔσπασε κάπου ἐκεῖ κοντά. Ὁ θόρυθος αὐτὸς ἔφτασε σὰν μιὰ προειδοποίησι θανάτου στ' αὐτιά του. Εἶδε λάμπεις ἀπὸ κἀννες πιστολιῶν καὶ ἀντήχησαν πυροβολισμοί. Ἔσκυψε. Οἱ σφαῖρες σφύριξαν σὰν μανιασμένες σφήκες γύρω του.

Τράβηξε τὸ πιστόλι του μὰ δὲν πυροβόλησε. Παρίμενε. Ὅλα τὰ νεύρα του βρίσκονταν σὲ ὑπερδιέγερσι καὶ τὰ μῖατια του πετούσαν φλόγες καθὼς ἐφαχναν τὸ σκοτάδι. Στήλωσε τ' αὐτί. Κάποιοις πλησίαζε. Μιὰ σκιά φάνηκε. Σήκωσε τὸ πιστόλι καὶ πυροβόλησε. Ἡ σκιά χάθηκε καὶ ἀκούστηκαν βλαστήμιες. Ὁ Τζόε τινάχτηκε πρὸς τὰ ἔμπροσ. Τὸ πόδι του ὅμως κάπου μπερδεύτηκε. Σκόνταψε σ' ἕναν πεσμένο κορμὸ δέντρου καὶ κλονίστηκε. Ἐπεσε μὲ τὰ μούτρα στὸ χῶμα. Τὰ χέρια του μᾶτωσαν ἀπὸ τὰ ἀγκάθια τῶν θά-

μνων. Δοκίμασε νὰ σηκωθῆ μὰ δὲν πρόφτασε. Ἡ καρδιά του χαροπήδησε. Κάτι σκληρὸ καρφώθηκε στὴ ράχη του.

— Πέταξε αὐτὸ τὸ πιστόλι πού κρατᾶς. Τζόε Ντικ!, διέταξε μιὰ βαρεῖα φωνή. Καὶ φρόνιμα!

Ὁ ντέκτεκιβ ὅμως δὲν ἄκουσε τὴ διαταγή. Μὲ μιὰ γοργὴ κίνησι πλάγια, κύλησε καὶ πυροβόλησε. Εἶδε κάποιον νὰ πηδάει δεξιά καὶ τινάχτηκε ὀρθὸς. Ὁρμησε ἀπάνω του χωρὶς νὰ διστάσει. Μὰ τὴν ἴδια στιγμὴ κάποια λαϊβὴ πιστολιῶν ἔπεσε μὲ δύναμι στὸ πίσω μέρος τοῦ κορμίου του. Ὁ Τζόε Ντικ βόγγησε ἀπὸ τὸν πόνο. Τὸ πιστόλι ἔφυγε ἀπὸ τὰ χέρια του καὶ γονάτισε.

— Αὐτὸ γιὰ νὰ ξέρης νὰ κόβεσαι φρόνιμα!, εἶπε σαρκαστικὰ κάποιος. Τώρα θὰ κἀνης κάμπροσὴν ὄρα νὰ ξυπνήσης.

Στὴν καντιλλάκ
τοῦ θανάτου

ΑΛΛΑ ὁ Τζόε Ντικ εἶχε συνᾶλθει κι' ἄλλας. Κατακρινώντας τὸν πόνο καὶ τὴν λιποθυμία κράτησε ἄγρυπνες ὄλες τὶς αἰσθήσεις του. Ἐμεινε ὅμως ἀσάλευτος σὰν πεθαιμένος μὲ κλειστὰ τὰ μῖατια. Δὲν ἤθελε νὰ ὑποψιαστοῦν πὼς συνᾶλθε. Ἐμεινε ἔτσι περιμένοντας τὴν εὐκαιρία νὰ δράσει.

— Φάρτωσέ τον σπὸν ὄμοσου, Μὰκ, εἶπε κάποιος. Φύγετέ του δυὸ σφαῖρες στὸ σθέρκο πρὶν ξυπνήσει κι' ὄ-

στεραι ρίχτونه στο γκρεμό. Κουνήσου λοιπόν! Θα σε περιμένουμε εδώ.

— Όκέϋ!, απάντησε εκείνος που λεγόταν Μάκ. Θα τὸν περιποιηθῶ ὅπως πρέπει. Δὲν θὰ ἀργήσω.

Ὁ Τζόε Ντίκ ἐνωίωσε δύο χέρια νὰ τὸν ἀσπάζουν καὶ νὰ τὸν ἀνασηκώνουν. Οὔτε τώρα ἔδειξε πῶς συνήλθε. Τὸ μυαλό του μονάχα δούλευε γοργά. Τὰ πράγματα εἶχαν ἔρθει πολὺ καλύτερα ἀπὸ ὅ,τι λογάριαζε. Σὲ λίγο ἔπαυσε νὰ ἀκούη τίς κουβέντες τῶν ἄλλων συμμοριτῶν. Ὁ συμμορίτης ἀγκομαχώντας κάτω ἀπὸ τὸ βάρος του ἀπαμακρυνόταν μὲ ἀσπρὸ βήμα. Πέντε λεπτὰ ἀργότερα σταμάτησε. Ὁ ντέκτιβ μισόνοιξε τὰ μάτια. Εἶχαν φτάσει στὴν ἄκρη ἐνὸς γκρεμοῦ. Ὁ συμμορίτης τὸν ξεφροτώθηκε πετώντας τον στὸ γῶμα. Βέβαιος πῶς ὁ Τζόε Ντίκ ἐξακολουθοῦσε νὰ εἶναι λιποθυμισμένος δὲν φαινόταν καθόλου βιαστικός. Μὲ ἀσπρὸς κινήσεις σκούπισε τὸν ἰδρώτα που μούσκεψε τὸ πρόσωπό του κι ὕστερα ἔβγαλε τὸ πιστόλι του.

Ὁ Τζόε κράτησε τὴν ἀνάσα του. Ὅλα τὰ νεῦρα του τεντώθηκαν καὶ τὸ λαστιχένιο κομμάτι του τινάχτηκε ὀρθό. Ἡ γραθιά του βρόντησε σὰ σιδερένιο σφυρὶ στὴν κοιλία τοῦ κακοποιοῦ. Ὁ συμμορίτης βόγγησε ἀλλὰ δὲν ἔπεσε. Σήκωσε τὸ χέρι καὶ ἐμβόλησε. Ὁ ντέκτιβ ἔφυγε τίς σφαῖρες καὶ πή-

δησε ἀπάνω του. Ὁ κακοῦρος δὲν πρόφτασε νὰ ξαναπυροβολήσῃ. Τὰ δάχτυλα τοῦ ἀριστεροῦ χεριοῦ τοῦ ντέκτιβ τυλίχθηκαν σὰν μιὰ σιδερένια ταινία στὸ ὀπλισμένο γέει τοῦ συμμορίτη ἐνῶ τὸ δεξιό του χέρι μὲ τεντωμένη τὴν παλάμη τὸν χτύπησε δυνατὰ στὸ λαιμό. Ἦταν ἓνα μελετημένο χτύπημα Ζίου—Ζίτσου καὶ ὁ συμμορίτης βγαίνοντας μιὰ πνιχτὴ κραυγὴ γονάτισε καὶ σωριάστηκε στὸ γῶμα. Ὁ Τζόε Ντίκ πήρε μιὰ βαθειὰ ἀναπνοή. Ὅλα αὐτὰ εἶχαν γίνει πολὺ σύντομα, μέσα σὲ λίγα δευτεράλεπτα, καὶ κανεὶς ἀπὸ τοὺς συμμορίτες που περιμεναν δὲν εἶχε ἀντιληφθῆ τί πτοῦσα. Ὁ ντέκτιβ ἔρριξε ἓνα βλέμμα γύρω του καὶ ἀμέσως μὲ γοργές κινήσεις ἄρχισε νὰ κάνῃ μιὰ πολὺ γκρόρημ δουλειὰ σ' αὐτόν. Ἀπὸ μιὰ μυστικὴ τσέπη τοῦ σακκακιού του ἔβγαλε μιὰ θήκη μέσα στὴν ὁποία ὑπῆρχαν πλαστικὲς οὐσίες καὶ διάφορα ἐλάσματα. Ἐμπλῶσε ἀνάσκελα τὸν ἀνάσθητο συμμορίτη καὶ μελετώντας τὰ χαρακτηριστικὰ του ἄρχισε νὰ κινή τὰ δάχτυλά του μὲ καταπληκτικὴ ἐπιδεξιότητα χρησιμοποιώντας τίς πλαστικὲς οὐσίες. Σὲ λίγο ὁ Τζόε Ντίκ εἶχε τὸ ἴδιο πρόσωπο μὲ τὸν κακοποιό καὶ κανεὶς δὲν θὰ μπορούσε νὰ ξεχωρίσῃ ποιὸς ἀπὸ τοὺς δύο ἦταν ὁ ἀληθινός. Ὑστερα ὁ ντέκτιβ ἔγδυσε τὸν συμμορίτη καὶ φέρεσε τὸ κοστούμι του. Διὸ

λεπτά αργότερα ήταν κοντά στους άλλους.

— Τού φύτεψα δυο ώραί-ες σφαίρες στο σθέρκο!, είπε μιμούμενος τή φωνή του Μάκ. Ούτε κιχ δέν έκανε ο σπιούνος. Πέταξα τὸ κουφάρι του στο γκρεμό και τὸ άφεντικό θά εύχαριστηθῆ πολύ όταν μάθῃ πὼς ὁ Τζόε Ντίκ δέν πρόκειται πιά νά ξαναζῶντανέμη.

— Έν τάξει, Μάκ!, έκανε ὁ ένας άπό τούς άλλους δυό. Καιρός νά του δίνουμε!

Προχώρησαν πρὸς ένα ξεφωτο και τότε μονάχα ὁ ντέτεκτιβ κατάλαβε γιατί είχε χαθῆ τόσο ξαφνικά άπό τὰ μάτια του ἢ μαύρη καντιλλάκ. Τὸ μαύρο αυτοκίνητο βρισκόταν εκεί αλλά είχε μπῆ στο δάσος άπό έναν άλλον παράλληλο πρὸς εκείνον τὸ δρόμο πού είχε ακολουθήσει τὸ άμάξι του Τζόε Ντίκ. Μπήκαν στο αυτοκίνητο και ένας άπό τούς συμμορίτες πάτησε τὸ γκαζί. Ἡ μαύρη καντιλλάκ του θανάτου ξεκίνησε με κατεύθυνσι πρὸς τὸ μεγάλο δημόσιο δρόμο. Ἐνάμεσα στους δυο συμμορίτες ταξίδευε τώρα και ὁ θρυλικὸς κακουργακηνηγὸς με τοιμφισιμένους σὲ Μάκ.

Τὸ αυτοκίνητο διέσχισε τὸν μεγάλο δημόσιο δρόμο και πήρε κατεύθυνσι πρὸς τὰ δυτικά. Ὁ Τζόε Ντίκ μιλοῦσε λίγο. Μέσα στην τσέπη του ήταν τὸ περιστροφὸ πού είχε πάρει άπό τὸν αναίσθητο συμμορίτη. Τὰ δάχτυλά του χαΐδεψαν τὸ ψυχρὸ μέ-

ταλλο. Αὐτὸ τὸ πιστόλι θά του χρειάζοταν σίγουρα σὲ λίγο.

Ἐνα τηλεφώνημα τῆ νύχτα...

Ο ΜΑΚ Χάντζον ζύπνησε με βαρὺ κεφάλι. Στην άρχῆ δέν κατάλαβε τί είχε σιμβῆ. Δέν θυμόταν. Ὑστερα σιγά—σιγά ὁ νους του ξεκαθάρισε και θυμήθηκε. Είδε τὸν έαυτό του σχεδὸν γυμνὸ με τὰ έσώρρουχα μόνο και άπάρησε. Ὑστερα εἶδε δίπλα του τὸν βαθὺ γκρεμὸ και άνατρίχιασε. Ἐβγαλε μιὰ βρωμερῆ βλαιστήμα άπό τὸ στόμα του και σηκώθηκε με δυσκολία ὄρθιος. Τὰ πόδια του μόλις πού τὸν κρατοῦσαν.

— Μοῦ τὴν έσκασε ὁ άτιμος!, μούγγρισε.

Τὸ σκοτάδι ήταν πηχτὸ μάσα στο δάσος και δέν μποροῦσε νά λογαριάσει πόσην ώρα βρισκόταν εκεί αναίσθητος ὕστερα άπό τὴς γροθιές και τὰ χτυπήματα πού δέχτηκε αἰφνιδιαστικά άπό τὸν ντέτεκτιβ.

— Μάϊκλ! Νταίηδισ!, φώναξε.

Ἄλλά δέν πήρε καμμιά άπάντησι. Ξαναφώνασε αλλά και πάλι κανείς δέν του άπάντησε. Οἱ δυο συμμορίτες πού ήταν παρῆα του είχαν φύγει σίγουρα με τὸ αυτοκίνητο. Ἐκεῖνο πού δέν μποροῦσε όμως νά καταλάβῃ ήταν τὸ γιατί πρὶν φύγουν δέν τὸν ανεζήτησαν. Ἐπρεπε νά ύποψιαστοῦν πὼς κάτι ά-

νάποδο είχε συμβή αφού δέν ξαναγύρισε κοντά τους. 'Η άλλη άποψη πού τόν παίδευε ήταν τὸ τί εἶχαν γίνει τὰ ρούχα του. Δέν μπορούσε νὰ ἐξηγήσῃ γιατί ὁ Τζόε Ντικ αφού τόν χτύπησε καὶ τὸν ἄφησε ἀναίσθητο, τὸν ἐγδύσε κατόπιν. "Ὅπως κι' ἂν εἶχε ὅμως τὸ πράγμα κά- τι παράξενο συνέβαινε. Κι' ἂν ἤθελε νὰ κυκλοφορῇ ζωντανὸς ἔπρεπε νὰ εἰδοποιήσῃ τ' ἀφεντικό του. Γιατί ὁ "Α- λαν Μπρούκς δέν θὰ τόν συγχορῶσε ποτὲ ἂν δέν ἀνέφε- ρε ἀμέσως τὸ πάθημά του. Αὐτὴ ἄλλωστε ἦταν ἡ διατα- γή πού εἶχαν ὅλοι. Σὲ κάθε περίπτωσι ἔπρεπε νὰ «ἀναφέ- ρουν».

'Ο συμμορίτης ἄρχισε νὰ βαδίζῃ μὲ δυσκολία ἀνάμεσα στὰ δέντρα. Χρειάστηκε μι- σὴ ὥρα νὰ βγῇ μέσα ἀπὸ τὸ δάσος. 'Απὸ μακρὰ εἶδε ἕ- να φῶς. 'Ἦταν ἕνα διαλυκτε- ρεῖον πρατήριο βανζίνης. Κα- τευθύνθηκε πρὸς τὰ ἐκεῖ. Λο γάριασε πὼς τὸ πρατήριο θὰ εἶχε τηλέφωνο.

'Ο ὑπάλληλος τοῦ πρατη- ρίου ὅταν τὸν εἶδε μισόγυ- μνο παραξενεύθηκε.

— Τί πάθατε; τὸν ρώτησε.

— Μὲ λήστεψαν καὶ μὲ γδύσανε!, ἀπάντησε κατσοῦ φιάζοντας ὁ συμμορίτης. "Ε- χεις τηλέφωνο;

'Ο ὑπάλληλος τοῦ ἔδειξε τὸ τηλέφωνο. 'Ο Χάντζον πή- γε πρὸς τὸ τηλέφωνο. Σήκω- σε τὸ ἀκουστικό, σχημάτισε στὸ καντράν ἕνα νούμερο καὶ ὅταν πῆρε ἀπάντησι ἄρχισε

νὰ μιλάῃ χαμηλόφωνα σὲ κά- ποιον...

'Η φωνὴ
μὲ τὰ ἔρπετά...

ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ μὲ τοὺς δύο συμμορίτες καὶ τὸν μεταμφιεσμένο ντέ- τεκτιβ σταμάτησε ἔξω ἀπὸ ἕνα μεγάλο γκαράζ. 'Εκεῖνος πού ὠδηγοῦσε κορυάρησε σιμθηματικά καὶ ὕστερα ἀπὸ δυὸ λεπτά ἡ πόρτα ἀνοιξε καὶ πέρασε μέσα τὸ αὐτοκί- νητο. 'Ο Τζόε Ντικ ἔρριξε μιὰ ματιὰ γύρω του. 'Υπῆρ- χαν ἐκεῖ καὶ ἄλλα αὐτοκίνη- τα. Προχώρησαν πρὸς τὸ θά- βος. 'Ο ἕνας ἀπὸ τοὺς συμ- μορίτες σταμάτησε μπρο- στά στὸν τοῖχο. Τὸ χέρι του ψηλάφησε ἕνα μέρος τοῦ τοί- χου καὶ πίεσε ἕνα κουμπί. 'Ο τοῖχος ὑποχώρησε καὶ κα- τέβηκαν μερικές σκάλες. Πί- σω τους ὁ τοῖχος ἐκλείσει κά- νοντας ἕνα θόρυβο σὰν μιὰ πόρτα πού σέρνεται πάνω σὲ καρούλια. 'Ο ντέτεκτιβ παρα- κολουθοῦσε προσεχτικά καὶ σημείωνε στὸ μυαλό του ὅτι ἔβλεπε. Μπήκαν σ' ἕνα θο- λωτὸ διάδρομο καὶ ἀνέβηκαν μιᾶν ἄλλῃ σκάλα. 'Η σκάλα τελείωνε σὲ μιὰ χαμηλὴ πόρτα. 'Ο συμμορίτης πού προπορευόταν χτύπησε τὴν πόρτα τρεῖς φορές. "Ενας κα- κομούτσουλος ἄνθρωπος ἀνοι- ξε τὴν πόρτα κι' ἔρριξε ἕνα διαπεραστικό βλέμμα στοὺς ἐπισκέπτες.

— Γεῖα σου, Κότσουφα!, εἶπε ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς συμ- μορίτες πού ὁ Τζόε εἶχε ἄ-

κούσει πού τόν έλεγαν Νται-
ηδς.

— Τό άφεντικό είχε αρχί-
σει νά άνησυχή γιά τήν ύγεια
οιας!, είπε ό Κότσυφας. Αρ-
γήσατε νά γυρίσετε.

— Όλα πήγαν καλά! ά-
πάντησε ό άλλος. Μονάχα
στό δρόμο μάς έτυχε μιά μι-
κρή καθυστέρηση. Κάποιος
σπιούνος ό Τζόε Ντικ άν έ-
χης άκούσει.

— Ό Τζόε Ντικ; έκανε
γουρλώνοντας τά μάτια ό
Κότσυφας.

— Ναι, ό Τζόε Ντικ μπερ
δεύτηκε στα πόδια μας. Χα-
σομερήσαμε γιατί χρειάστη-
κε νά τόν βγάλουμε από τή
μέση. Αυτό είναι **δλο. Τ' ά-**
φεντικό άδικα άνησύχησε.

Πέρασαν μέσα κι' έκλεισε
πίσω τους ή πόρτα. Ό ντέτε-
κτιβ ένοιωσε σάν ένα παγω-
μένο χέρι νά σφιγγή τήν καρ-
διά του. Βρισκόταν μέσα στη
φωλιά του θηρίου κι' έπρεπε
νά προσέχη. Ή μεταμφίεσι
του βέβαια σέ Μάκ Χάντζον
ήταν έπιτυχημένη. Οι δυό
συμμοριτες μαζί με τους ό-
ποιους ταξίδευε δέν είχαν μυ-
ριστή τίποτα. Άλλα τό βλέμ-
μα πού του έρριξε εκείνος
πού λεγόταν Κότσυφας δέν
του άρεσε. Ός τόσο τώρα
ήταν κλεισιμένος στη σφηκο-
φωλιά και έπρεπε νά είναι
έτοιμος γιά όλα.

Τό δωμάτιο πού μπήκαν
φωτιζόταν από σωλήνες μέον.
Ένα άπλετο φώς σκορπι-
ζόταν παντού. Τό δωμάτιο ή-
ταν γεμάτο από καπνούς και
τσιγάρα. Και άλλοι συμμο-

ριτες ήταν συγκεντρωμένοι
έκει. Ό Τζόε Ντικ τους μέ-
τρησε με μιά γοργή ματιά.
Ήταν δέκα τύποι από τους
χειρότερους του ύποκόσμου.
Ό ένας πιό φοβερός από τόν
άλλο. Ό ντέτεκτιβ με τό
πρώτο βλέμμα τους κατέτα-
ξε στη συνομοταξία τών έρ-
πετών.

Τό συνδικάτο
του έγκλήματος

ΑΚΟΥΣΤΗΚΕ τό βαρύ
χτύπημα ενός γκόγκ.
Μέσα στην αίθουσα ά-
πλώθηκε μιά βαρειά σιωπή.
Τά φώτα άρχισαν νά χαμη-
λώνουν άργά όσο πού έγινε
σκοτάδι. Άκούστηκε κάτι
σάν θάρυβος μοτέρ. Ό ντέτε-
κτιβ με άγρυπνες όλες του
τις αισθήσεις έφερε τό χέρι
στην τσέπη και χάιδεψε τή
λαβή του πιστολιού του.

— Τ' άφεντικό!, ψιθύρισε
έκείνος πού βρισκόταν δίπλα
του.

Κάτι θαμπό άρχισε νά σχε-
διάζεται στόν άπέναντι τοί-
χο. Ύστερα φάνηκε μιά φω-
τεινή κηλίδα. Ό Τζόε Ντικ
κάρφωσε τό βλέμμα του στόν
τοίχο. Ή κηλίδα όλοένα και
μεγάλωνε. Στην άρχή έγινε
ένας μικρός κύκλος. Ύστερα
αυτός ό κύκλος τεταώθηκε
και σχηματίστηκε ένα μεγά-
λο φωτεινό τετράγωνο.

— Καντράν τηλεοράσε-
ως!, σκέφτηκε ό ντέτεκτιβ.
Έτσι παρουσιάζεται πιό έν-
τυπωσιακά στους συμμορί-
τες του ό Μπρούκς. Κάνει
έντύπωση. Κι' άπ' τήν άλλη

μεριά φυλάγεται. Γιατί δέ μπορεί να μην έχη εχθρούς και ανάμεσα στον υπόκοσμο, κ' ανείς βέβαια δεν μπορεί πυροβολώντας να σκοτώση μία σκιά που σχηματίστηκε στην όβνη της τηλεοράσεως.

Ο θάμβος που έμοιαζε με θόρυβο μοτέρ σταμάτησε όπως είχε αρχίσει απότομα. Μιά μορφή άρχισε να σχηματίζεται στο καιντράν. Ο ντέ-τεκτιβ ένοιωσε να χτυπή η καρδιά του δυνατά καθώς είδε να αλοκληρώνεται αυτή η μορφή. Ο Άλβαν Μπρούκς, ο αίμοβόρος έγκληματίας, ο υπ'άρθρον Ι Δημόσιος κίνδυνων των 'Ηνωμένων Πολιτειών για την σύλληψη του οποίου είχαν κινητοποιηθή χιλιάδες άνδρες της Αστυνομίας ήταν εκεί, μερικά μέτρα, άπέναντί του. Το αίμα κυκλοφόρησε όρμητικά μέσα στις φλέβες του. Ήταν εκεί όμως μονάχα ή σκιά του Μπρούκς! Φοβήθηκε μίηπως καμμιά κίνησι τον προδώση και συγκρατήθηκε. Έσφιξε τὰ δόντια και θλαστήμησε μέσα του. Τὰ μάτια του Μπρούκς διέγρψαν ένα τόξο μέσα στην αίθουσα που φωτιζόταν τώρα άιμυδρά από την άπτονάκλασι του καιντράν. Τὰ μάτια του φεγγαβολούσαν παράξενα όταν σηλώθηκαν επίμονα και έρευνητικά επάνω στο πρόσωπο του μεταμφιεσμένου άστυνομικού. Ο Τζόε Ντικ άναπνήχιασε. Στην ιδέα πως ήταν δυνατό να τον άναγνωρίσουν, ή άναπνή του έχασε τὸ ρυ-

θμό της. Θά ήταν φυσικά δύσκαλο να τὰ βάλη ένας αὐτός με τόσα φίδια.

Πήρε μιὰ βαθειά άναπνή και αισθάνθηκε άνακούφισι καθώς τὰ μάτια έπαψαν να τὸν κυττάζουν. Τὸ βλέμμα του Μπρούκς άπομακρύνθηκε από πάνω του και σχεδόν άμέσως άκούστηκε ή φωνή του σαν από πολύ μακριά. Ένα μεγάλωνο μετέδωσε βραχνά τή φωνή αυτή.

— Καλησπέρα σας κύριοι, είτε ο Μπρούκς προσπαθώντας να μοιλακώση μ' ένα ψεύτικο χαμόγελο τὸ σκληρό πρόσωπό του. Έμαθα με ευχαρίστησι πως όλα πήγαν καλά άπόψε. Η Νέα Υόρκη θά πληροφορηθή αύριο ότι ένας άκάμα εχθρός των συμφερότων του Συνδικάτου μας πλήρωσε με τή ζωή του τὸ θρόνος που είχε να τὰ βάλη μαζί! μας. Υπάρχουν και μερικοί άλλιοι άκάμα που θά πιληρώσουν επίσης με τή ζωή τους τὸ θανάσιμο σφάλμα τους να σταθούν αντιμέτωποι στην όργάνωσί μας. Όλιοι ξέρετε ποίο είναι τὸ σχέδιό μου, ένα πραγματικά μεγαλεπήβολο σχέδιο για τήν πραγματοποίησι του οποίου είμαστε υποχρεωμένοι να κάνουμε διμέτωπο άγώνα. Πολεμάμε και τήν Αστυνομία. Αλλά δίνομε και μάχες άναίμιακτες προς τὸ παρόν και με εκείνους που δεν μπαρούν να καταλάβουν τὸ συμφέρον τους και ζητούν να ματαιώσουν τὸ σχέδιό μου και άρνούνται νὸ ύποταχθούν

‘Η γροθιά του ντέτεκτιβ βρόντησε άγρια στο κεφάλι του κακούργου.

στο Συνδικάτο του ‘Εγκλήματος. Δεν χρειάζονται πιά, κύριοι, μικροσυμμορίες και μικροαρχηγοί. Ολόκληρη ή δύναμεις του ύποκόσμου πρέπει να ένωθής σε ένα πανίσχυρο και άκατάβλητο οργανισμό κάτω από τη σιδερένια πειθαρχία ενός και μόνου αρχηγού με πυγμή. ‘Ετσι όλα θα πάνε καλύτερα. Τα κέρδη του Συνδικάτου θα μοιράζονται δίκαια και τίμια σ’ όλα τα μέλη του και κανείς δεν θα χη παράπονο. ‘Υπάρχουν πολλοί που δέχτηκαν τούς όρους που τούς έπρότεινα. ‘Υπάρχουν όμως και άλλοι που ζήτησαν προθεσμία να απαντήσουν ή άπάντησαν κι’

όλας άρηητικά. ‘Υστερα από μερικές μέρες θα σας άναγγείλω τις άποφάσεις μου. Σ’ αυτό τó μεταξύ όμως, σας πληροφορώ ότι μέσα στην έβδομάδα που έρχεται θα οργανώσουμε μια από τις καταπληκτικώτερες έπιχειρήσεις που πραγματοποιήθηκαν ως τώρα. ‘Ο άγώνας μας χρειάζεται χρήματα κι’ αυτά τα χρήματα θα τα βρούμε πραγματοποιώντας μια ληστεία τραπεζής. ‘Αργότερα θα σας άναπτύξω τó σχέδιό μου.

Σταιμάτησε για μερικές στιγμές να μιλήσει. ‘Ενα άσκημο γέλιο κραμάστηκε στα χείλη του και τα μάτια του γέ-

μισαν από λάμπεις μίσιους.
— Και τώρα, κύριοι, θα σ'ας πώ κάτι που θα σ'ας βάλει σε σκοτούρες και θα σ'ας παραξενέψει ίσως. Στην άποψη συγκέντρωσί μας βρίσκεται ένας σπιούνος. Ένας πολύ γνωστός κατάσκοπος της αστυνομίας.

“Ένας έναντίον δέκα!

ΑΚΟΥΣΤΗΚΑΝ ψίθυροι και βλαστήμιες. Μέσα στο μισοσκοτάδο οι συμμορίτες κύτταζαν ό ένας τον άλλο με καχύποπτα βλέμματα. Εκείνος που καθόταν κοντά στον Τζόε Ντίκ κινήθηκε νευρικά και μούγγρισε. Ο ντέκτιβ ένοιωσε μιá παράξενη παγωνιά να τον τυλίγει. Επιστρατεύοντας όλες του τις δυνάμεις στάθηκε άσάλευτος και ψύχραιμος. Ήταν έτοιμος για κάθε ένδεχόμενο. Περιίμενε με σφιχτά τὰ δόντια.

— Μην χάνετε, κύριοι, την ψυχραιμία σας!, άκούστηκε πάλι ή φωνή του Μπρούκς από τὸ μεγαφώνο. Ο σπιούνος αυτός της Αστυνομίας δεν πρόκειται να βγη ζωντανός από δω μέσα. Έλαβα ήδη όλα τὰ μέτρα μου. Άκούστε με ψύχραιμα και θα καταλάβετε. Πριν μισή ώρα κάποιος μου τηλεφώνησε. Άπ' αυτό τὸ τηλεφώνημα τὰ έμαθα όλα. Ο άνθρωπος αυτός που βρίσκεται ανάμεσά μας είναι ό Τζόε Ντίκ. Θα έχετε άκούσει δέβαια πολλά πράγματα γι' αυτόν και θα

ξέρετε ότι είναι άριστοτέχνης στη μεταμφίση. Μαϊκλ Ό, Χάρυ και Νταϊνήβ Στίνερσον, είστε υπεύθυμοι έσείς! Ο Μάκ Χάντζον που κάθεται στην πέμπτη καρέκλα της τρίτης σειράς δεν είναι ό Μάκ Χάντζον αλλά ό σωσίας του. Συλλάβετε τὸν άνθρωπο που έχει πάρει τὰ χαρακτηριστικά του συντρόφου σας. Αυτός είναι ό Τζόε Ντίκ. Μου χρειάζεται ζωντανός!

— Πιάστε τον!, άκούστηκε μιá κραυγή. Θάνατος στον σπιούνο!

Εκείνος που καθόταν δίπλα στον ντέκτιβ ρίχτηκε άπάνω του. Ο Τζόε Ντίκ κινήθηκε σαν άστραπή. Τὸ άριστερό του χέρι έπεσε σαν σφυρί στο σαγόνι του συμμορίτη. Άκούστηκε ένα βουγυγτό. Πιστόλια άστραψαν στο μισοσκοτάδο. Κατώντας στο δεξιό του χέρι τὸ όπλο ό ντέκτιβ πυροβόλησε. Τρείς σφαίρες ή μιá πίσω από την άλλη έφυγαν από την κάνη του. Ένας κυλίστηκε στα πόδια των άλλων ούρλιάζοντας. Ο Τζόε Ντίκ έκανε ένα πήδημα πρὸς τὰ έμπροσθ και πυροβόλησε πάλι. Μερικές σφαίρες πέσαν πάνω από τὸ κεφάλι του. Έσκυψε και απέφυγε τις σφαίρες. Πηδώντας και δροσκελίζοντας τις καρέκλες έφτασε στην κλειστή πόρτα.

Δοκίμασε να την άνοιξη. Ήταν κλειστή. Τὸ βλέμμα του γέμισε άπελπισία και θρόμβοι παγωμένου ιδρώτα κατρακύλησαν στο πρόσωπό

του. Ήταν χαμένος. Μέσα στο μισοσκοτάδο και στις λάμψεις τών πυροβολισμών είδε δυο συμμορίτες να όρμούν προς τὸ μέρος του. Πυροβόλησε. Ένας από τούς δυο κυλίστηκε στο πάτωμα. Ο Τζόε Ντίκ είχε μιὰ σφαίρα τώρα μονάχα στο όπλο του. Αὐτή ἢ σφαίρα όμως μπορεί νὰ ἦταν ἢ σωτήρια. Τὸ γυμνασιμένο μυαλό δούλεψε γοργά. Γύρισε καὶ πυροβόλησε τὴν κλειδαριά τῆς πόρτας. Ἡ σφαίρα κατέστρεψε τὴν κλειδαριά κι' ἡ πόρτα άνοιξε. Βγήκε στο διάδρομο. Στερέωσε τὴ ράχη στὸν τοίχο. Ένα κομμάτι τοῦ τοίχου άκριδῶς πίσω του υπεχώρησε άθόρυβα. Ἡ άναπνοή του σταμάτησε. Ἄλλά μονάχα γιὰ μιὰ στιγμή. Ένοιωσε μιὰ ξένη παρουσία κοντά του. Μὲ μιὰ κίνηση τρομακτικὰ γρήγορη πήρε μιὰ βουτιά στις φτέρνες του καὶ άπλωσε πρὸς τὰ άμπρὸς τὰ χέρια. Τὰ χέρια του άρπαιζαν μὲ λύσσα κάποιον πού έβγαίνει από τὸ άνοιγμα τοῦ τοίχου. Οἱ γροθιές του κινήθηκαν κεραυνόβδαι. Ο ἴσκιος δόγγησε σάν βόδι καὶ κυλίστηκε στα πόδια του. Δρασκελίσε τὸν πεσμένο άνθρωπο καὶ τρέχοντας στα τυφλά συνάντησε μιὰ σκάλα. Ἄνέθηκε πηδῶντας τρία—τρία τὰ σκαλοπάτια. Πίσω του άκουγε φωνές καὶ τὶς βλαστήμιες έκείνων πού τὸν κυνηγοῦσαν. Βρέθηκε μπροστά σὲ μιὰ πόρτα. Τὴν έσπρωξε καὶ βρέθηκε μέσα σὲ μιὰ κάμα-

ρη. Μαντάλωσε, ψηλαφώντας στο σκοτάδι, τὴν πόρτα καὶ περίμενε. Τὸ ποδοβολητὸ τῶν συμμοριτῶν πλησίαζε. Κατάλαθαν τὸ δίχως άλλο πὼς βρισκόταν στὴν κάμαρη. Ὑστερα από δυο λεπτά έφτασαν. Ἄρχισαν νὰ βροντοῦν καὶ νὰ φωνάζουν. Ο Τζόε Ντίκ ψάχνοντας βρήκε τὸν διακόπτη. Τὸ δωμάτιο δὲν είχε έξοδο. Μονάχα ένας φεγγίτης ύπήρχε ψηλά. Ἄλλά αὐτὸν τὸν φεγγίτη ἦταν άδύνατο νὰ τὸν φτάσει. Ἄναρρίγησε. Εἶχε πέσει σ' ένα καινούργιο δόκανο. Ήταν κλεισμένος σ' ένα κλουβὶ πού δὲν θὰ μπορούσε νὰ ξεφύγει. Οἱ συμμορίτες βροντοῦσαν άγρια τὴν πόρτα.

— Ἄνοιξε, Τζόε!, τοῦ φώναζε κάποιος.

— Παραδόσου, σπιούμε!

— Ο άρχηγός σου δίνει τρία λεπτά καιρὸ νὰ παραδοθῆς! Ἄν μετὰ σ' αὐτὰ τὰ τρία λεπτά δὲν παραδοθῆς, έσύ θάσαι πού θὰ μετανοιώσης.

Ο Τζόε Ντίκ κύτταξε τὸ ρολόι του.

— Θὰ σὲ κάμουμε ζωντανὸ σάν ποντικὸ μέσα στὴ φάκα μὲ βενζίνη!, κάγχασε κάποιος άλλος.

Οὔτε αὐτὴ τὴ φορά άπάντησε ὁ ντέκτιβ. Περίμενε. Ξαφνικὰ έγινε χλωμὸς καὶ ἡ καρδιά του βρόντησε βίαια. Τὸ μάτι του καρφώθηκε στο κάτω μέρος τῆς πόρτας. Ἄπὸ τὴν μεταξὺ τοῦ πατώματος καὶ πόρτας χαραιμάδα ένα ρυάκι από άχρωμο ὑγρὸ

ἄρχισε νὰ καυλιᾷ στὸ ἔσωτε ρικὸ τοῦ δωματίου. Τὸ ρυάκι μεγαλῶνε ἀλόενα καὶ περισσότερο σιχηματίζοντας μιὰ λήιμη ἰσὸ πάτωμα. Ἡ χारा κτηριστικὴ μωρωδιὰ τῆς βενζίναις χτύπησε στὰ ρουθούνια του. Θὰ τὸν ἔψηναν λοιπὸν ζωντανό. Δὲν ὑπῆρχε ἀμφιβολία! Ἐνοιωσε τὴ σιδερένια θέλησί του νὰ παραλύη. Ὁ Τζόε Ντίκ, ὁ θρυλικὸς κακουργοκνηγός, κατὰ α β ε πῶς ὅλα ἦταν χαμένα. Ἐνα σπύρτο ἀπ' ἔξω καὶ φοβερὲς γλώσσες φωτιάς θὰ τύλιγαν τὸ δωμάτιο. Τίποτα δὲν μποροῦσε νὰ τὸν σώσῃ ἐκτὸς ἀπὸ ἕνα θαῦμα...

Οἱ φτερούγες
τῆς κολάσεως

ΚΑΠΟΙΟΣ ἄναψε ἀπ' ἔξω ἕνα σπύρτο. Ὁ Τζόε Ντίκ ἔτριξε τὰ δόντια. Τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου του συσπίαστηκαν νευρικά. Ἀκούστηκαν γέλια. Οἱ συμμοριῆτες πραγματοποιῶσαν λοιπὸν τὴν ἀπειλή τους. Τὸ βλέμμα τοῦ θρυλικοῦ ντετεκτιβ σπράφθηκε μετ' ἀγωνία στὸν φεγγίτη. Μιὰ γλώσσα φωτιάς, ἕνα πύρινο φίδι τρύπωσε κάτω ἀπὸ τὴν πόρτα. Ὁ φεγγίτης ἦταν πολὺ ψηλά. Τὸ πύρινο φίδι γλύστρησε ὑποῦλα στὸ πάτωμα. Ἡ ἀπλωμένη στὸ πάτωμα βενζίνη φούντωσε μετ' μιὰ ἐκτυφλωτικὴ λάμψη. Οἱ φτερούγες τοῦ θανάτου φτεροκόπησαν πάλι κοντὰ στὸν Τζόε Ντίκ. Ἡ ψυχὴ του πνιγόταν ἀπὸ ἀγωνία. Δὲν ἄκουγε οὔτε ἔ-

ἄλεπε πιά. Οἱ φλόγες τσαυρούφλιζαν τὰ πόδια του καὶ τὰ χέρια του. Ἦταν χαμένος. Ἦταν σὺ νὰ βρισκόταν στὴν ἴδια τὴν κόλασι. Ἡ φωτιὰ πύρωνε τοὺς τοίχους. Ὁ ἀέρας ζεματοῦσε. Ἐκανε μιὰ κίνησι ἀπελπισίας. Ἐτρεξε δρασκελίζοντας τὶς φλόγες στὴν ἀπέναντι πλευρὰ τῆς κάμαρης. Ἐκεῖ οἱ φλόγες δὲν εἶχαν ζυγῶσει ἀκόμα. Τὸ κορμί του βρόντησε στὸν τοίχο. Ἦταν ἔτοιμος νὰ λιποθυμήσῃ. Ἐφερε τὸ μαντῆλι του μπροστὰ στὸ στόμα του καὶ ξαφνικὰ τὰ μάτια του στηλώθηκαν σπὸν τοίχο. Τὸ αἷμα βρόντησε στοὺς κροτάφους του καὶ ἔβγαλε ἕνα ἀναρθρο γρύλλισμα!

— Καίγεται!, ἀκούστηκαν φωνὲς καὶ καγχασμοὶ ἀπ' ἔξω. Πῆρε φωτιά καὶ χλιμιντριίζει σὰν ἄλογο. Καλὸ ταξιδὶ στὴν κόλασι δαιμονίε ντέτεκτιβ!

Μολονότι βρισκόταν σὲ τόσο τραγικὴ θέσι ὁ Τζόε Ντίκ δὲν μπόρεσε νὰ συγκρατήσῃ ἕνα χαιμόγελο. Τὸ βλέμμα του ἔλαμπε παρὰξένα καθὼς ἦταν στηλωμένο σπὸν τοίχο. Ἐνα κομμάτι τοῦ τοίχου ἄρχισε νὰ ὑποχωρῆ, ἀφήνοντας ἕνα σκοτεινὸ ἄνοιγμα. Δὲν χρειάστηκε πολὺ γιὰ νὰ τὸ καταλάβῃ. Ἦταν μιὰ μυστικὴ πόρτα ποὺ λειτούργουσε μετ' ἀπόκρυφον μηχανισμό. Ἡ ὑπερβολικὴ θερμοκρασία ἀπὸ τὴν φωτιὰ κατέστρεψε τὸ σύστημα χειρισμοῦ τῆς πόρτας καὶ ἡ πόρτα ἄνοιξε μοναχὴ τῆς.

Ἡ φιδοφωλιά τοῦ Μπροῦκς
τινάζεται στὸν ἀέρα...

ΩΡΜΗΣΕ μὲ λαχτάρα πρὸς τὸ ἀνοιγμά και ἀρέθηκε σ' ἕνα θολωτὸ διαορομο πού τὸν φώτιζαν οἱ ἀνταυγείες πού ἔστελναν οἱ φλόγες. Ὁ ἀέρας δροσερὸς και ὑγρὸς τὸν χτύπησε στὸ πρόσωπο. Πῆρε μιά βαθειά ἀναπνοή. Τὰ πνευμόνια του ρούφηξαν ἀπλήστα τὸ ὀξυγόνο.

Χωρὶς νὰ ξέρη πού βρῖσκε ταίπροχώρησε μὲ μεγάλα βήματα κι' ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ τὴ φωτιά. Τὸ φλεγόμενο δωμάτιο πού βρισκόταν πίσω του ἀπομακρυνόταν ὄλο και περισσότερο. Ἀνέθηκε μερικὲς σκάλες και βρέθηκε σ' ἕνα τετράγωνο χῶλ πού φωτιζόταν ἀμυδρά. Μιά πόρτα ἑνὸς δωματίου ἦταν μισάνοιχτη μπροστά του. Πατώντας στὶς μύτες τῶν ποδιῶν του προχώρησε πρὸς τὴν πόρτα. Τὸ δωμάτιο ἦταν φωτισμένο. Ἐρριξε μὲ προφυλάξεις μιά ματιά μέσα. Ἦταν ἀδειο.

Εἶδε σὲ μιά γωνιά τῆς κάμαρης ἕνα τηλέφωνο. Ἐσπρωξε τὴν πόρτα και ἄρπαξε τὸ ἀκουστικό. Τὸ χέρι του κινήθηκε γοργά και σχημάτισε ἕνα νοῦμερο στὸ καντράν τοῦ τηλεφώνου. Κι' ὅταν πῆρε ἀπάντησι μίλησε χαμηλόφωνα ὀλλά μὲ σταθερὴ φωνή.

— Ἐδῶ, Τζόε Ντικ! Γειά σου Λέμυ Τόρενσον. Σοῦ τηλεφωνῶ ἀπὸ τὴ φιδοφωλιά τοῦ Μπροῦκς. Στείλε τὰ μηχανοκίνητα στὴν ὁδὸν Στάν-

λεῦ 238. Ἐνα παλιὸ μεγάλο γκαράζ. Ναί, ναί! Νὰ περικυκλώσουν ἀμέσως τὸ γκαράζ και νὰ χρησιμοποιήσουν βαρειὰ ὄπλα. Οἱ ἄντρες νὰ μὴ λυπηθοῦν τὶς σφαίρες. Μὴ ρωτᾶς περισσότερα. Ὅσο τὸ δυνατὸ πῶ σύντομα πρὶν γλιστρήσουν ἔξω ἀπὸ τὴ φωλιά τους τὰ φίδια.

— Ἐν τάξει Τζόε!, ἀκούστηκε ἡ φωνὴ τοῦ ἰνσπέκτορος Λέμυ Τόρενσον. Σὲ πέντε λεπτά θὰ εἶναι μπλοκαρισμένο τὸ γκαράζ.

Ὁ ντέκτιβ ἀφησε τὸ ἀκουστικό και βγήκε ἀπὸ τὴν κάμαρη. Τὸ βλέμμα του ἀγρυπνιο στράφηκε δεξιά κι' ἀριστερά. Δὲν ὑπῆρχε κανεὶς. Ὅλο οἱ συμμοριῆτες θὰ βρισκόνταν σίγουρα ὀκόμα ἔξω ἀπὸ τὸ φλεγόμενο δωμάτιο περιμένοντας νὰ σβύσει ἡ φωτιά νὰ βροῦν τὸ κορμί του καρβουνιασμένο και φριχτὰ παραμορφωμένο.

Στὸ βάθος τοῦ χῶλ ξεχώρισε κάτι σὰν παράθυρο. Προχώρησε πρὸς τὰ ἐκεῖ. Δὲν εἶχε γελαστῆ. Ἦταν πραγματικὰ ἕνα παράθυρο μὲ βρώμικα τζάμια. Πίσω ἀπὸ τὰ τζάμια εἶδε ἕνα κομμάτι οὐρανοῦ. Βρισκόταν λοιπὸν σὲ κάποια σοφίτα τοῦ γκαράζ. Ἄρπαξε μιά καρτέκλα, ἀνέθηκε ἀπάνω κι' ἔφτασε τὸ παράθυρο. Τὸ ἀνοίξε χωρὶς δυσκολία. Βγήκε ἔξω και βρέθηκε στὴ στέγη τοῦ γκαράζ. Σκυφτὸς και τρέχοντας ἔφτασε στὴν ἄκρη τῆς στέγης. Μέσα στὸ σκοτάδι ξεχώρισε ἕναν ὕδρωσω-

λήνα. 'Αδίσταχτα προχώρησε προς τὰ ἐκεῖ. Γονιζώθηκε στὸν ὑδροσωλήνα καὶ ἄφησε τὸ κορμί του νὰ γλυστρήσει πρὸς τὸ ἔδαφος.

Τὴν ἴδια στιγμή φάνηκαν στὴ γωνιά τοῦ δρόμου τὰ μη χανοκίνητα καὶ τὰ περιπολικά αὐτοκίνητα. Εἶδε τὸν Λέμυ Τόρενσον νὰ πηδαίη ἔξω ἀπὸ ἓνα ἀπ' αὐτά. Ἔτρεξε κοντά του.

— Τὸ γκαράζ εἶναι κυκλωμένο, Τζόε, εἶπε ὁ ἐπιθεωρητής. Θὰ τοὺς καλέσω μὲ τὸ μεγάφωνο νὰ παραδοθοῦν. Ἄν ἀρνηθοῦν, θὰ κάμω τὸ γκαράζ μὲ τὰ φλογοβόλα νὰ ψηθοῦν σὰν κοτόπουλα.

— Ὁκέϋ, Λέμυ!

Ἀπὸ τὸ μεγάφωνο μίλησε τρεῖς φορές ὁ ἰνσπέκτορ Τόρενσον. Ἄλλὰ ἡ ἀπάντησι ἦταν πολὺ διαφορετικὴ ἀπὸ ἐκείνη πού περιίμενε. Λαίμψεις γέμισαν τὸ σκοτάδι καὶ πολλὰ μυχροαὐτοκίνητα καὶ αὐτομάματα ἄρχισαν νὰ δάζουν ἕναν τῶν τῶν ἀστυνομικῶν. Οἱ συμμορίτες μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ἄλαν Μπρούκς εἶχαν μεταβάλλει τὸ γκαράζ σὲ φρούριο.

— Κανείς ἀπὸ μᾶς δὲν πρόκειται νὰ παραδοθῆ!, ἀκούστηκε μέσσι στὶς ἐκτυροσκοπησεις μιὰ ἀπαίσια φωνή. Μὲ λένε Μπρούκς!

— Πῦρ!, διέταξε ὁ Τόρενσον.

Ἐνα χαλάζι ἀπὸ ρουκέτες σφαίρες καὶ φλογοβόλα ἄρχισαν νὰ στέλνουν πρὸς τὸ γκαράζ τὰ θωρακισμένα καὶ τὰ περιπολικά αὐτοκίνη-

τα. Οἱ φλόγες τῦλιξαν τὸ γκαράζ. Καὶ ξαφνικὰ μιὰ τρομερὴ ἔκρηξι συνεκλόνησε τὴ συνοικία. Τὰ πυρομαχικά πού εἶχαν ἀποθηκευμένα στὸ γκαράζ οἱ συμμορίτες τινάχτηκαν στὸν αἶερα.

— Κανείς δὲν ἔμεινε ζωντανός!, εἶπε ὁ Τόρενσον καθὼς κύτταζε τὶς τεράστιες φλόγες πού τινάζονταν στὸν οὐρανό.

— Ὅσο γι' αὐτὸ εἶμαι σύμφωνος μαζί σου!, εἶπε γελώντας ὁ Τζόε Ντίκ. Ὁ Μπρούκς καὶ τὰ φίδια του μᾶς ἄφησαν χρόνους...

Ἐνα βραδυὸ τηλεφώνημα

ΥΣΤΕΡΑ ἀπὸ τρεῖς μέρες ἔγινε κάτι κι' ὁ Τζόε Ντίκ ἔχασε ἀπότομα τὸ κέφι του. Ἐνῶ περνοῦσε στὸ πέτο τοῦ σακκακιού του μιὰ φρεσκοκομμένη γαρδένια κι' ἦταν ἔτοιμος νὰ θυγῆ ἀπὸ τὸ σπῆτι γιὰ ἓνα βραδυὸ περὶπατο, χτύπησε τὸ τηλεφώνιο. Σήκωσε τὸ ἀκουστικό καὶ ἔνοιωσε νὰ βροντάη ἄγρια ἡ καρδιά του ὅταν ἀναγνώρισε τὴ φωνὴ πού ἐρχόταν ἀπὸ τὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ σύρματος.

— Ἐδῶ Ἄλαν Μπρούκς!, εἶπε ἡ φωνή. Λυτᾶμαι πολὺ πού σοὺ χαλάω τὴ βραδυὰ, Τζόε Ντίκ. Ἄλλὰ εἶμαι ζωητοπὸς καὶ χαίρω ἄκρας ὑγείας. Σὲ προειδοποιῶ λοιπὸν καὶ νὰ τὸ ξέρης. Τὸ παιχνίδι πού μοῦ σκάρωσες στὸ γκαράζ θὰ τὸ πληρώσης πολὺ ἄσκημα.

Ὁ ντέτεκτιβ βλαστήμησε. Κάτι πήγε νὰ πῆ ἀλλὰ ἀκούστηκε ἕνα σαρκαστικό γέλιο καὶ ἡ γραμμὴ ἔκλεισε. Ἄφησε τὸ ἀκουστικό καὶ τὰ μάτια του λάμπησαν.

— Ὁκέϋ, Μπρούκς!, μπουρμούρισε. Θὰ σοῦ σκαρώσω ἕνα καινούργιο παιχνίδι. Καὶ ὕστερα ἀπ' αὐτὸ τὸ παιχνίδι ἐλπίζω πὼς θὰ σοῦ κάνουν μιὰ ωραία κηδεῖα μὲ μουσι-

κή! Στὸ ὑπόσχομαι αὐτό!

Στερέωσε στὸ πέτο τὴν γαρδένια του καὶ βγῆκε σφυρίζοντας ἕναν εὐθυμο σκοπὸ ἀπὸ τὸ σπίτι. Ἦξερε πὼς τὴν ἄλλη μέρα τὸν περιμέναν καινούργιες ἀγωνίες καὶ σκληρὰς ἀγῶνας. Μὰ ὁ θρυλικὸς Τζόε Ντικ μονάχα τότε αἰσθανόταν εὐτυχής. Ὅταν ἔπαιζε κορώνα γράμματα τὴ ζωὴ του.

Τ Ε Λ Ο Σ

Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις

Συγγραφεὺς : Π. ΠΕΤΡΙΤΗΣ

Τ Ζ Ο Ε Ν Τ Ι Κ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟ

Γραφεία: Λέκκα 22 — Άριθμός 1 — Τιμή δραχμαϊ 2

Δημοσιογραφικός Δ)ντής: Στ. Άνεμοδουράς, Φαλήρου 41. Οικονομικός Δ)ντής: Γεώργ. Γεωργιάδης, Σφιγγός 38. Πρωϊστάμενος τυπογράφ.: Α. Χατζηδασυλείου, Ταταούλων 19 Ν. Σμύρνη.
ΔΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ: Γ. Γεωργιάδην, Λέκκα 22, Άθήναι.

Στὸ ἐπόμενον τεύχος, τὸ 2, πού κυκλοφορεῖ τὸ ἐρχόμενο Σάββατο μὲ τὸν τίτλο

Η ΕΚΔΙΚΗΣΙ ΤΩΝ ΓΚΑΝΓΚΣΤΕΡ

ὁ θρυλικὸς ντέκτιβ ΤΖΟΕ ΝΤΙΚ, ἀποδύεται σ' ἕναν συγκλονιστικὸ ἀγῶνα ἐναντίον τῶν δυνάμεων τοῦ κακοῦ πού θὰ συναρπάσῃ καὶ τὸν πιὸ δύσκολο ἀναγνώστη. Σκηνές ἀκατάβλητου ἥρωϊσμοῦ, κωμικὰ ἐπεισόδια, δραματικὴ πλοκὴ, συνταρακτικὲς μονομαχίες καὶ ἀπίστευτα κατορθώματα, θὰ τὰ βρῆτε ὅλα συγκεντρωμένα στὸ δεύτερο τεύχος τοῦ ΤΖΟΕ ΝΤΙΚ πού δὲν πρέπει νὰ χάσῃ ἀπολύτως κανεὶς!

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΤΗ ΓΗ

ΚΑΘΕ ΛΕΠΤΟ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ ΤΟ ΕΞΟΓΗΝΟ ΠΛΑΙ-
ΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΣΕ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩ-
ΠΟ ΤΗΣ ΓΗΣ ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΑΣ
ΤΟΝ ΝΑ ΤΟΥ ΠΗ ΠΟΣ ΘΑ ΣΩΣΗ
ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΑΠ ΤΗΣ ΚΑ-
ΤΑΣΤΡΟΦΗΣ..

ΝΩΡΙΣ ΕΝΑ ΠΡΟΣΙ ΚΑΘΩΣ Ο ΡΕ-
ΠΟΡΤΕΡ ΤΖΙΜ ΚΑΡΙΣΟΝ ΕΡΕΥΝΕ
ΓΙΑ ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΟΥ...

ΣΕ ΠΕΡΙΜΕΝΑ
ΑΝΘΡΩΠΕ ΤΗΣ
ΓΗΣ..

Τ..ΤΙ ;
ΠΟΙΟΣ
ΕΙΣΑΙ;

ΜΗΝ ΤΡΟΜΑΖΕΙΣ..ΤΑΞΙΔΕΨΑ
ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΧΡΟΝΙΑ ΦΩΤΟΣ
ΓΙΑ ΝΑ ΣΕ ΒΡΩ. Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ
ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΓΙΝΩ ΦΥΛΑ-
ΚΑΣ ΣΟΥ..

ΚΑΙ ΤΙ ΜΕ
ΚΑΝΕΙ ΤΟΣΟ
ΣΠΟΥΔΑΙΟ ΟΣΤΕ
ΝΑ ΜΕ ΦΥΛΑΤΕ

ΕΧΕΙΣ ΠΛΗ-
ΡΟΦΟΡΙΕΣ
ΠΟΥ ΘΑ
ΣΩΣΟΥΝ
ΤΟΝ ΚΟΣ-
ΜΟΥ ΑΠ ΤΗΣ
ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ.

